

LJUSTEKNIKENS GRUNDER

DEL FEM

OM TILLVARONS MEDVETENHETSASPEKT

Innehåll: 5.1 Stadierna i monadmedvetenhetens uppvaknande. 5.2 Medvetenhetsaktiveringen. 5.3 Medvetenhetsevolutionen. 5.4 Det emotionalas nödvändighet. 5.5 Mental medvetenhet. 5.6 Kausal medvetenhet. 5.7 Självmedvetenhet. 5.8 Aktiveringen av det kausala. 5.9 Systematiska snabbaktiveringen. 5.10 Metodiska aktiveringen. 5.11 Aktiveringsfaktorer. 5.12 Hindren och deras övervinnande, problemen och deras lösning. 5.13 Hur pytagoreiska monadläran löser esoteriska kunskapsproblem.

5.1 Stadierna i monadmedvetenhetens uppvaknande

¹Monadmedvetenheten kan vara potentiell, aktualiserad, passiv, aktiverad, självaktiv, latent, inaktiv, subjektiv, objektiv, självmedveten. Dessa är monadmedvetenhetens olika tillstånd.

²Dessa tillstånd bestämmer de olika stadierna av monadmedvetenhetens uppvaknande och fortsatta utveckling i den stora manifestationsprocessen. Det är därför nödvändigt att ha en klar uppfattning och urskillning av dessa tillstånd och motsvarande stadier för att förstå medvetenheten, manifestationen och tillvarons mening.

³Absurditeter blir följderna, om dessa olika tillstånd och stadier sammanblandas med varandra. Några exempel på dylika sammanblandningar: 1) Sammanblandning av inaktiv och självaktiv medvetenhet. 2) Sammanblandning av subjektiv och objektiv medvetenhet. 3) Sammanblandning av självaktiv och självmedveten medvetenhet. 4) Sammanblandning av potentiell och latent medvetenhet. Vari består det absurda i dessa fyra sammanblandningar? Svar: 1) Att sammanblanda inaktiv och självaktiv medvetenhet är detsamma som att inte skilja mellan monadens självinitierade medvetenhet och höljenas mekaniska medvetenhet. Denna sammanblandning gör de som urskillningslöst säger "jag" om allting: "jag blev arg", "jag känner mig så kränkt", "jag kan inte med den typen". 2) Att sammanblanda subjektiv och objektiv medvetenhet är vad den subjektivistiska filosofin i Österland och Västerland konsekvent gjort. Den har subjektiverat hela objektiva verkligheten, gjort materien till illusion, enbart inre upplevelse. 3) Om det ingen skillnad vore mellan självaktivitet och självmedvetenhet, skulle även djuren ha självmedvetenhet. 4) Om potentiell och latent medvetenhet vore detsamma, vore det ingen skillnad mellan övermedvetet och undermedvetet, mellan de allt högre medvetenhetsslag monaden erövrar i allt högre riken och de lägre medvetenhetsslag monaden redan lämnat bakom sig.

⁴Från början, före införandet i en kosmos, har monaden endast potentiell medvetenhet. Monaden är då omedveten liksom urmaterien. Monadens potentiella medvetenhet väcks till liv, aktualiseras, i den kosmiska involutionsprocessen. Därefter har monaden under hela sitt deltagande i manifestationsprocessen aktuell medvetenhet.

⁵Under involutionsprocessen förblir monadens aktualiserade medvetenhet enbart passiv. Detta betyder inte att monaden är överksam i sin medvetenhet, utan det betyder att den saknar förmåga av självaktiv medvetenhet. "Passiv" är alltså i detta sammanhang ett annat ord för "icke självaktiv". Monaden kan under involutionen återge de vibrationer som beledsagar självaktiva monaders medvetenhetsyttringar men kan inte själv frambringa sådana. Därför kallas denna enbart passiva medvetenhet också "speglade".

⁶Under evolutionsprocessen blir monadens medvetenhet självaktiv. Denna självaktivitet stegras allteftersom monaden genomgår de tre lägsta naturrikerna.

⁷Också evolutionsmonader befinner sig ofta i icke-självaktiva tillstånd liksom involutionsmonaderna. Men hos evolutionsmonader kallas det inte "passivitet" utan "inaktivitet". Åtskillnad måste alltså göras mellan nödvändiga och icke-nödvändiga tillstånd: involutionsmonaderna kan inte vara självaktiva, evolutionsmonaderna kan vara det och måste vara det

för att utvecklas vidare. Varje människa, som önskar utveckla medvetenheten, har alltså här något mycket viktigt att beakta: att hon själv (monaden) alltför ofta är inaktiv, så att i stället hennes höljen står för ”hennes” medvetenhetsaktivitet. Att det hos människan ideligen uppstår icke önskvärda känslor och icke önskvärda tankar är således inte problemet. Problemet är inte höljenas aktivitet, utan monadens inaktivitet; att monaden låter sig ryckas med, identifierar sig med höljenas medvetenhetsyttringar, så att jaget (monadmedvetenheten) säger ”jag” om dessa icke-jagets mekaniska manifestationer.

⁸All materia är aktiv (aktiverad genom primärmateriens atomströmmar). All aktivitet blir samtidigt medvetenhet. Men först i och med självmedvetenhet fås målmedvetenhet. Aktiv medvetenhet utan jagmedvetenhet är robotaktivitet. Dirigerad utifrån kan den förefalla såsom självaktivitet beroende på möjlig målmedvetenhet, varpå hypnos är ett av de många exemplen, masspsykos ett annat.

⁹Man måste göra en skarp åtskillnad mellan aktiv medvetenhet, självmedvetenhet och aktiv självmedvetenhet. Mineral-, växt- och djurmonaderna uppvisar aktiv medvetenhet utan självmedvetenhet, därför att de inte kan vara självmedvetna. Även om människomonaderna kan vara självmedvetna, är de det ”i normalfallet” endast sällan och då vanligen mycket kortvarigt. Så är det därför att mera varaktig, självinitierad självmedvetenhet uteslutande är resultatet av målmedvetet arbete med esoteriska aktiveringsmetoder. Intresset för att tillägna sig dylika metoder vaknar hos människomonaden som regel först på högre emotionalstadiet (mystikerstadiet).

5.2 Medvetenhetsaktiveringen

¹Medvetenhetsaktiveringen är i de tre lägsta naturrikerna en omedveten och automatisk process. I människoriket blir medvetenhetsaktiveringen efterhand medveten. I högre riken är medvetenhetsaktiveringen resultat av självinitierad medvetenhetsaktivitet.

²Det finns gränser för alla evolutionsvarelser medvetenhet. Dessa gränser bestäms av individens förmåga att aktivera passiva medvetenheten i allt högre atom- och molekylarslag.

³Monadmedvetenheten aktiveras i och genom höljen. Varje naturform, varje kollektivväsen i något naturrike, är ett hölje åt en inneboende och dominant evolutionsmonad. Naturformerna är levande väsen med kollektiv medvetenhet. Höljen består av monader involverade till atomer och molekyler, monader som är minst ett naturrike efter den dominanta.

⁴Monaderna kan inte vara medveten i annat än sina höljen och i de molekylarmedvetenheter och (i övermänskliga riken) atommedvetenheter monaden själv aktiverat.

⁵Monadens aktiverade medvetenhet skall inte förväxlas med tillfälligt kontaktad högre medvetenhet. Monaderna kan sporadiskt kontakta högre medvetenhet än den aktiverat eller har hölje för. Dylik kontakt möjliggöres genom att samtliga högre atomslag alltid finns involverade i lägre. Eftersom sådan högre kontaktad medvetenhet inte tillhör monadens självaktiverade medvetenhet, är den inte fattbar för monaden.

⁶Djuret kan kontakta mental medvetenhet men har därför inte mental medvetenhet. På motsvarande sätt kan människan kontakta kausal och essential medvetenhet utan att dylik kontakt medför för jaget fattbar medvetenhet.

⁷Det åtgår oerhörda tidrymder för monadens medvetenhetsprocess, aktualiseringen i involutionsprocessen och aktiveringen i evolutionsprocessen genom alla de 49 atomslagen.

⁸Endast högre medvetenhet kan klart inse lägre medvetenhets begränsning. Endast andrajaget kan inse förstajagets begränsning. Endast tredjejaget kan inse andrajagets begränsning. Endast högre jag kan fastställa gränserna för lägre jags kapacitet. Kontentan av det sagda är att ingen vet sin egen begränsning, förrän han får besked därom av ett högre jag.

⁹Högre medvetenhet behärskar lägre slag, när det högre slaget blivit lika aktiverat som det lägre. Därvid råder ett korrespondensförhållande. Principtänkandet (47:6) kan icke behärska de två högsta emotionala medvetenheterna (48:2,3). För att kunna behärska emotionala fantasin i dessa molekylarslag måste monaden i regel ha aktiverat perspektivtänkande (47:5).

¹⁰I djurriket förvärvar monaden objektiv medvetenhet av lägsta slag (fysisk).

¹¹I människoriket blir monadens medvetenhet självaktiv, varigenom den kan förvärva självmedvetenhet.

¹²Aktiv medvetenhet är förutsättning för objektiv medvetenhet.

¹³Objektiv medvetenhet är förutsättning för självmedvetenhet.

¹⁴Klärvoajanten kan icke veta att det finns en mentalvärld, eftersom han icke kan förvärva mental objektiv medvetenhet. Det räcker icke med subjektiv medvetenhet, utan orubblig kunskap fås endast genom objektiv medvetenhet.

¹⁵Med ”jag” avses dels monadens medvetenhet, dels medvetenheten i ett hölje i vilket monaden lyckats bli först självaktiv och senare självmedveten. Monaden identifierar därmed sig själv med denna höljesmedvetenhet och kallar den för ”jag”. Den inser samtidigt att all lägre medvetenhet inte är ”jag”. Exempelvis ett emotionaljag uppfattar sitt känsloliv som sitt ”jag” och inser att sinnesförmimmelserna avser något yttre, ”icke-jaget”. Mentaljaget uppfattar sitt tankeliv som sitt ”jag” och betraktar såväl sinnesintrycken som känslolivet som ”icke-jag”. Kausaljaget vet att icke ens ideerna är dess jag utan innehållet i dess självmedvetenhet. Det uppfattar såväl tanke- som känsloliv och sinnesintryck som ”icke-jag”, en insikt som förstärks av att kausaljaget förmår objektivt iakttaga såväl känslö- som tankeformerna.

¹⁶Jaget är centrum i alla jagförmimmelser. Uppmärksamheten anger jagets närvaro.

¹⁷Man skiljer på jagmedvetenhet (monadens självmedvetenhet i höljena), kollektivmedvetenhet och urjagmedvetenhet.

¹⁸Atommedvetenhet är världsmidvetenhet och innebär allvetenhet i denna värld.

¹⁹Först 46-jaget kan förvärva full atommedvetenhet i världarna 49, 48 och 47 och därmed bli allvetande i dessa världar liksom även i värld 46.

²⁰Allvetenhet betyder inte att individen vet allt om allting utan äger förmågan att vid behov snabbt taga reda på allt han önskar veta i sina världar, oberoende av rum och förfluten tid.

²¹All indelning har sina brister, emedan medvetenhetskapaciteten är individuell och beroende av egenartens förvärv av förmågor. Angivna gränser mellan de olika jagen skall därför icke uppfattas såsom skarpa.

²²När monaden uppnått högsta gudomsriket (1–7) och därmed förvärvat full kosmisk kollektivmedvetenhet, behöver den icke längre några höljen för att i dessa utveckla medvetenheten. Den lär då som först känna sig själv som det urjag den alltid varit. Till dess har den identifierat sig själv med något av sina höljen.

²³De energier, som utgår från högsta kosmiska riket, är grundorsaken icke endast till materiens formande utan även till medvetenhetens utveckling genom attraherande energiers dragningskraft från högre världar. Man kan betrakta medvetenhetsutvecklingen såsom individens stegvis skeende erövring av allt högre medvetenhetsslag. Man kan se den såsom resultatet av från högre världar utgående påverkan, utan vilken attraktion initialimpulsen till medvetenhetsutveckling ej skulle finnas. Den drivande kraften i utvecklingen utgår från högre riken och i sista hand från högsta kosmiska riket (evolutionens mål). Alla riken har till uppgift att tjäna varandra på de sätt de förmår i den stora kosmiska naturhushållningen. Det har varit mänsklighetens fatala misstag att den ansett allting vara till för människans skull, krävt och självrådigt tagit allt utan förståelse för att allt liv är ett ömsesidigt givande och tagande. Vi är alla länkar i evolutionens vidunderliga kedja, alla beroende av varandra och till för varandra. Mänsklighetens förvända livsinställning har medfört att de energier, som skulle verkat främjande, i stället verkat destruktivt. Mänsklighetens lidandeshistoria är verkan av orsaker mänskligheten själv varit upphov till. Vår världshistoria behöver skrivas om, lära oss något förnuftigt i stället för att förmedla okunnighetens illusioner och fiktioner.

5.3 Medvetenhetsevolutionen

¹Evolutionsprocessen är avsedd att medföra den passiva medvetenhetens aktivering till självaktivitet inom fysiska, emotionala och mentala materien. Evolutionens fortsättning i högre materievärldar, 46 och högre, kallas ”expansionen”.

²Medvetenhetsutvecklingen är en kontinuerlig process av frigörelse från lägre medvetenhet och samtidig identifiering med högre.

³Medvetenhetsevolutionen innebär förvärv av egenskaper och förmågor.

⁴För en djupare förståelse av medvetenhetsevolutionens natur, väsentliga kännetecken och villkor är det nödvändigt att tillägna sig vissa tankeredskap.

⁵Ett dylikt tankeredskap är förmågan att tänka i skalor. Något sagt kan vara sant i en stor skala men inte i en liten och omvänt. ”Det är en mening med allt som sker” är sant i en mycket stor skala: hela kosmosmanifestationen. Det är inte sant i den lilla skala som dagliga slump-händelser i en människas liv utgör: det är ingen mening med att jag har tandvärk, jag halkar och slår mig, jag förlägger mina nycklar och därför missar bussen. Man borde mycket ofta fråga: ”Vilken skala menas här?”

⁶Ett annat dylikt tankeredskap är förmågan att tänka dynamiskt utöver begränsningen till nuet. För ett dylikt tänkande är konstaterandet av det just nu rådande statiska tillståndet icke så intressant som frågor om tendensen in i framtiden: Ökar det? Minskar det? Hur fort? Och åt vilket håll? Med detta sammanhänger insikten om att varje process, varje förändring beskriver en kurva, som vid varje given punkt har en viss lutning, det vill säga förändringens grad av förändring – till exempel hastighetsökning – vid denna punkt.

⁷Ett tredje dylikt tankeredskap är förmågan att tänka mångvärt. För en utvecklade människa är orden fler än begreppen. Men för en utvecklade är det tvärtom: orden räcker inte till eller finns inte ens för alla de begrepp hon söker kläda i ord. Alltså måste ofta många begrepp samsas om ett enda ord. Viktiga ord i esoteriken får på det sättet flera, ibland många betydelser. Ordet ”medvetenhet” kan inte betyda detsamma brukat om mineralmonaders, människomonaders, 45-monaders respektive kapacitet.

⁸Att använda dylika tankeredskap innebär för många en mental ansträngning, eftersom mänsklighetens kollektiva tankeformer vill tvinga in den enskildes tänkande i primitiva banor.

⁹Mänskliga individens utvecklingsnivå är en funktion av graden av aktiverad emotional och mental (inklusive kausal) medvetenhet.

¹⁰I esoteriken förekommer termen ”integration” som benämning på flera olika slags processer. Gemensamt för dem alla är att individen genom ett högre hölje lär sig behärska det närmast lägre. Man kan tala om förstajagets, kausaljagets, 46-jagets etc. integration. När individen med emotionalhöljet behärskar eterhöljet och med mentalthöljet emotionalhöljet, är förstajaget integrerat. Kausaljaget lägger till denna integration kausalhöljets behärskning av mentalthöljet. Essentialjaget (46-jaget) behöver inte vidare inkarnera, men om det gör det, formar det självt ett kausalhölje och behärskar med detta direkt eller indirekt alla lägre höljen.

¹¹Evolutionen ter sig nerifrån som en serie offer och uppifrån som en serie vinster. Offer, avstående, frigörelse, elimination är samma sak och förutsättning för fortsatt medvetenhetsförvärv.

¹²Alla uratomer har från början potentiell medvetenhet (möjlighet till medvetenhet). Denna blir i kosmiska manifestationsprocessen först aktualiserad passiv medvetenhet, sedermera efterhand aktiverad, aktiv, självaktiv medvetenhet och slutligen självbestämd självmedvetenhet.

¹³När den potentiella monadmedvetenheten aktualiserats till passiv medvetenhet, kan ingenting av vad monaden upplever gå förlorat. Monadmedvetenheten är lik en spegel, som speglar allt men dessutom bevarar allt den någonsin speglat. Att detta inte utan vidare kan återkallas i dagsmedvetenheten, är en helt annan sak. Det viktiga i detta hänseende är förståelsen för att begreppet ”förfluten tid” icke finns i uratomens–monadens medvetenhet och att därför allt som varit finns i kosmiska totalmedvetenheten. För denna ingår det förflutna i nuet.

¹⁴Jaget i det lägre utvecklas genom att aktivera medvetenheten i det högre. Under normala förhållanden (på andra planeter) är denna aktiveringsprocess fullt tillräcklig. Men på vår planet måste högre rikens medlemmar söka medverka vid denna aktivitet. Initiativet utgår från 43-medvetenheten och påverkar 49-medvetenheten, från tredjetriaden till förstatriaden. När djuret vid en särskild höjdpunkt nått 48:3, kan sådan kontakt uppnås mellan andratriaden och förstatriaden, att ett kausalhölje formas, där båda ingår i detta höljes centra. Sedan återstår för monaden att aktivera dessa, så att självmedveten förbindelse fås mellan båda triaderna.

¹⁵I emotionalvärlden utvecklas emotionalmedvetenheten, och den är djurrikets speciella värld i medvetenhetsutvecklingen. Mentalvärlden är tankens värld och människornas speciella. Eftersom de flesta ännu inte erövrat full medvetenhet i lägsta mentala molekylarslaget (47:7) och de verkliga forskarna arbetar med 47:6, förstår man kanske hur mycket som återstår, om man betänker att varje högre molekylarslag dessutom innebär en ofantlig expansion av medvetenhet.

¹⁶Medvetenhetens expansion kan i visst avseende liknas vid en sfär med allt större radie. Denna sfär blir alltmer omfattande i alla riktningar både mot högre molekylarslags medvetenhet och även mot lägres. Skillnaden är den att beträffande de högre gäller expansionen endast i extensivt hänseende, medan i lägre intensiteten ökas. Därmed följer också egen upplevelse av andras lidanden, som skulle bli outhärdlig, om icke förmåga av opersonlighet förvärvats.

¹⁷Medvetenheten är en och odelbar. Det betyder att det icke finns några fastställbara gränser. Men individens uppfattning av medvetenheten yttrar sig olika i olika materielag, och detta möjliggör en indelning. För varje högre materielag ökas jagets möjlighet till medvetenhetsexpansion. Detta är kanske bästa sättet att förklara medvetenhetsprocessen.

¹⁸Förvärv av högre slag av medvetenhet är en process, vilken, som alla slags processer, omfattar alla tre aspekterna, utom medvetenheten även materia och kraft eller vilja, även om medvetenhetsaspekten är den enda, som människan har utsikt att använda utan risk för katastrof.

¹⁹Förvärv av högre slag av medvetenhet sker inte nerifrån utan uppifrån. Individerna gör sig beredd att mottaga dessa högre energier, vilket han gör genom att rätt bruka de energier han redan har och att ägna sig åt ett tjänande, som möjliggör rätt inställning och skapar behov för allt ändamålsenligare tjänande. Processen är från början i stort sett mer instinktiv än klart medveten.

²⁰Jagets egentliga uppgift i människoriket är att förvärva jagmedvetenhet, självmedvetenhet, egen individualitet. Detta blir möjligt först för kausaljaget, jaget såsom självmedvetet i kausalhöljet. Till dess är jaget medvetet i något av sina inkarnationshöljerna och därmed offer för hit-hörande höljesmedvetenheters felsyn på verkligheten och livet. Exakt uppfattning av verkligheten blir möjlig först, när jaget kan uppleva kausalvärldens ideer, de "platonska ideerna".

²¹I och med att jaget förvärvar essential medvetenhet, upphör jaget att utgå ifrån sig självt och blir kollektivmedvetet. För att kunna vara sakligt kollektivmedvetet måste jaget ha förvärvat jagmedvetenhet. Annars skulle det ej kunna rätt bedöma kollektivmedvetenhetens innehåll och företeelser. Just därför att jaget har jagmedvetenhet, kan det bli ett kollektivjag. Det upphör visserligen att utgå ifrån sig självt, men utan jagmedvetenhet skulle det sakna möjlighet till kollektiv självbestämmdhet, sakna möjlighet att under sin fortsatta medvetenhetsexpansion identifiera sig med allt större del av kosmiska totalmedvetenheten, skulle förlora sin förmåga av självidentitet i kollektivet.

²²Ju mer vi identifierar oss med materieaspekten, har vår uppmärksamhet riktad på materieformerna och anser dessa vara av väsentlig betydelse, desto mindre är vår möjlighet att förstå livets mening. Vår uppgift är att utveckla medvetenheten, förvärva allt högre slag av medvetenhet, och detta kan vi göra endast om vi identifierar oss med medvetenhetsaspekten. "Vi är vår medvetenhet, icke vår kropp", borde vara vår devis. Monaden är en uratom, en försvinnande del av materien. Men monadmedvetenheten har till uppgift att identifiera sig med kosmiska totalmedvetenheten. Det är en sak de flesta icke vet och de övriga ständigt glömmet.

²³Människorna skulle vilja i det oändliga förlänga sin fysiska tillvaro utan förståelse för att de därmed skulle hämma sin egen utveckling. De inser inte att deras emotionalmedvetenhet består

av illusioner och deras mentalmedvetenhet av fiktioner och att det är nödvändigt att de befrias från dessa, vilket praktiskt taget är omöjligt, eftersom de inte kan förmås inse dessas värdelöshet utan håller fast vid dem, som om de vore något annat än kryckor att släpa sig fram på.

²⁴Att ständigt få börja om från början med allt större förutsättningar att förstå, i ständigt ändrade förhållanden få utveckla sina förmågor (visserligen med felaktiga betraktelsesätt men dock en smula förnuftigare, eftersom förståelsen kan öka i varje liv), är det enda sättet att utveckla medvetenheten.

²⁵Förvärvet av ett högre medvetenhetsslag är en relativt långsam process från första instinktiva trevandet till full subjektiv och objektiv självmedvetenhet i detta materielag. När det talas om individens slag av medvetenhet, menas därmed i regel förvärvat full subjektiv medvetenhet. En mystiker kan t.ex. äga viss grad av kausalmedvetenhet utan att man därför kan säga att han är kausalt medveten. Först när mänsklighetens auktoriteter erkänner esoteriken såsom ”vetenskap”, är det någon mening med att i detalj utarbeta en terminologi för beskrivning av de okända materielag, allsköns processer etc., allt som ligger inom gränsen för mänsklig fattningsförmåga.

²⁶Eftersom hela kosmos är en gigantisk evolutionsprocess i medvetenhetshänseende, följer därav att individen, när han väl börjat kunna reflektera alls, förblir den outtröttliga sökaren och förverkligaren för att uppnå allt högre nivåer, uppgå i allt högre riken. Den tendensen är en grundinstinkt hos alla monader, en oavbruten, omedveten strävan mot förståelse, en allt större förmåga att tillgodogöra sig medvetenhetsenergin i de atomer som oavbrutet strömmar ner genom individens höljen, energier, som verkar utveckling, hur till synes oändligt långsamt detta än sker. Men esoterikern rör sig med andra tidsbegrepp (tusentals, miljoner, miljarder år) och en involvering och evolvering, som pågår utan avbrott genom otal livsformer, tills medvetenheten vaknar och söker sin väg.

²⁷Individen påverkar med sina vibrationer icke endast sina egna höljens (triadens etc.) medvetenhet utan även all materia i sin omgivning.

²⁸Planethierarkins världar och materier blir också undan för undan alltmer ”dynamiserade”, och detsamma gäller alla högre rikens. Hela kosmos blir en alltmer effektiv utvecklingsprocess, materiemedvetenheten allt lättare aktiverad även i lägre riken, utvecklingen mot slutet en allt snabbare process.

²⁹Genom att alltmer förädla sin konst når konstnärerna (målare, tonsättare etc.) allt närmare kausalvärlden och enhetens värld och får i dessa världar användning för de förmågor de utvecklat utan vetskap om den insats de kan göra i världar, där alla färger och toner är energier. Detta må tjäna som exempel på hur varje egenart utvecklar sig själv ovetande en förmåga, som en gång skall komma enheten till godo. Varje individ är unik, och det är berikande att tänka sig den insats envar skall göra på sitt sätt till allas gagn. Man står inför varje varelse som inför ett under i en kosmos av outtömliga möjligheter och där det slutligen icke finns något misslyckande.

³⁰De kausala energier, som från kausalhöljet strömmar ner i människans inkarnationshöljen, tar sig helt olika uttryck beroende på vilka centra i dessa höljen som vitaliseras. Dessa kausala energier kommer från andratriadens tre enheter. När människan förvärvat förmåga att på rätt sätt tillgodogöra sig dem, aktiverar de medvetenheten i allt högre molekylarslag, till att börja med subjektiva och därefter objektiva medvetenheten, tills individen blivit kausaljag. Detta är grunden till självförverkligandet. På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium (dess totala livsokunnighet ifråga om högre riken, högre världar, människans höljen och dessas olika centra, medvetenhets- och rörelseaspekten) är den individ, som inte vill följa med i den allmänna evolutionslunken under miljoner år, hänvisad till att lära av dem i femte naturriket hur man snabbast utvecklas. Ingen tvingas därtill. Envar får själv bestämma sitt eget utvecklingstempo. Det är individens absoluta ensak enligt frihetslagen.

5.4 *Det emotionalas nödvändighet*

¹Det emotionala är till sitt ursprungliga väsen dynamisk, blind energi.

²På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium är det emotionala allttjämt det ojämförligt viktigaste slaget av medvetenhet. På detta stadium är monaden i förstatriaden mer eller mindre permanent centrad i denna triads emotionalatom och dirigerar därifrån de båda fysiska höljena.

³På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium och i innevarande emotionaleon har det emotionala sin största betydelse såsom energifaktor och är emotionalvärlden den värld, i vilken människan kan betjäna sig av dynamis. Utan den kraften är människan inaktiv.

⁴I mentaleonen blir det mentalmedvetenheten som består dynamiken.

⁵Emotionalviljan är starkaste viljan, även hos dem som i flera inkarnationer försummat sin emotionala utveckling. Sådana tycker sig därför opåverkade av det emotionala och tror sig ha övervunnit de stadierna. Men ställd inför katastrofer och utsatt för påfrestningar och prövningar, som hör till helgonets slutprov, väcks människan ur sin emotionala apati. Först med förvärv av perspektivtänkande har hon möjlighet att bli ett mentaljag.

⁶Människan behöver det emotionala också för sin skapande verksamhet. Den emotionala skaparkraften är outtömlig, särskilt under påverkan av mentala ideer. Denna skaparkraft främjas bäst av visualiseringsförmågan, som lärjungen uppmanas att särskilt utveckla.

⁷Även mentaljaget behöver emotionalviljan för handling, såsom drivkraft. Först det långt framskridna mentaljaget, som står på gränsen till kausaljag, äger utvecklad mentalvilja nog att av enbart denna drivas till ändamålsenlig handling. Fullt fria från det emotionala blir vi först som kausaljag.

⁸Svårigheten är att kunna använda emotionaliteten rätt. Den får inte behärska individen utan måste vara hans lydiga tjänare.

⁹Lärjungen får lära sig att rätt använda sin emotionalmedvetenhet såsom energikälla, drivkraft för medvetenhetsutvecklingen. Utan emotionalmedvetenheten och dess effektiva medverkan kan han nämligen inte bli ett andrajag. Med enbart det mentala kan mentaljaget visserligen nå kontakt med det lägsta kausala (47:3) men inte nå det essentiala (46:7). Det mentala är nödvändigt för att individen skall bli ett andrajag. Men det är först genom samverkan mellan det högsta emotionala (48:2) och det högsta mentala (47:4), som detta blir möjligt.

¹⁰Det högre emotionala (48:3) möjliggör förvärv av attraktionens egenskaper, är nödvändigt för kontakt med essentialmedvetenheten och tillhandahåller den dynamiska energi som människan måste lära sig behärska. Det är från det högsta emotionala (48:2) via enhetscentrum i kausalhöljet (47:2), som lärjungen når kontakt med enhetsvärlden (46), intuitionens, visdomens och kärlekens värld, planethierarkins lägsta värld, där alla kan mötas. Detta är inspirationer nödvändiga för livsförståelsen, energier nödvändiga för självförverkligandet. Det är med attraherande emotionala (48:2,3) energier, som mentaljaget kan slå bryggan mellan förstatriadens mentalmolekyl och andratriadens mentalatom.

5.5 *Mental medvetenhet*

¹Människans mental-kausala medvetenhet är monadens självförvärvade förmåga av medvetenhet i dels mentalhöljet (47:4-7), dels kausalhöljet (47:1-3).

²Mentalhöljets medvetenhet är av fyra olika slag, motsvarande möjligheten till uppfattning av vibrationerna i de fyra lägsta mentala molekyllagerna (47:4-7).

³Större delen av mänskligheten har utvecklat (aktiverat) endast lägsta slaget (47:7): diskursiva slutledningstänkandet från grund till följd.

⁴Näst lägsta slaget (47:6), filosofiska och vetenskapliga principstänkandet, utgör ännu för alla, utom ytterligt sällsynta eliten, högsta slag av tänkande.

⁵Nerifrån räknat tredje slagets tänkande (47:5), elittänkandet, är i motsats till mestadels absolutifierande principstänkandet genomfört dels relativiserings- och procenttänkande, dels

perspektiv- och systemtänkande.

⁶Högsta slag av medvetenhet i mentahlöljet (47:4) är ännu otillgängligt för mänskligheten. Dess yttringar består bland annat i konkretisering av kausalideerna, innebärande samtidigt förmåga att tänka med system i stället för begrepp.

⁷Även elittänkandets innehåll utgöres till största delen av fiktioner (föreställningar utan reell motsvarighet), vilket beror på att fakta om tillvaron felas. Endast esoterikens fakta gör det möjligt att tänka i överensstämmelse med verkligheten.

⁸På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium är endast de två lägsta mentala molekylarslagen aktiverade (47:6,7). Människorna har aktiverat mentalatomerna i fysiska och emotionala molekylarslagen. Men denna mentalitet duger endast till att bearbeta intrycken av företeelserna i fysiska världen till begrepp och ordna dessa i mentala system, vilka människorna tar för kunskap om verkligheten, en ytlig kunskap och begränsad till fysikalistiska betraktelsesätt men mycket framgångsrik i tekniskt avseende. Förnuftet i emotionalvärlden kan påverka endast emotionalmaterien och emotionalmedvetenheten. Och resultatet har blivit religioner, mystikens expansion i oändligheten med orubblig tro på riktigheten av de illusioner som uppkommer och skapar materieförmer i emotionalvärlden.

⁹En mycket ringa del av mentahlöljets medvetenhet når ner till hjärnan (människans dagsmedvetenhet). Det kan taga årtal, innan en klar mentalidé i mentahlöljet blir uppfattbar.

¹⁰Det är stor skillnad mellan hjärnans förmåga av mentaltänkande och mentahlöljets medvetenhetsaktivitet. Mentahlöljet har nämligen sin egen medvetenhet, som mänskliga hjärnan är aningslös om. Denna oberoende medvetenhet kan upptaga ideer, som förr räknades till undermedvetenheten, eftersom man icke kunde förklara rätta förhållandet.

¹¹Tankeförmågan är största faktorn i fråga om god och dålig sådd och skörd.

¹²I stort sett är de mentala förmågorna olika slags förmågor att kombinera och bearbeta de verklighetsideer som kan erhållas endast från kausalvärlden. Mentalideer är i de flesta fall nya kombinationer av ursprungliga kausalideer.

¹³Individen är ohjälpligt offer för sina illusioner, tills han blivit mentaljag, och för sina fiktioner, tills han blivit kausaljag.

¹⁴Systemtänkandet kan betecknas även som symboltänkande. Symbol är sammanfattning av en hel åskådning.

¹⁵Det mentala når i regel sin fulla utveckling i femte levnadsåldern (29–35 år).

¹⁶Det mentala är hos de flesta människor ännu inaktivt och dirigeras från det emotionala. Det är en gammal insikt, som ännu inte tillämpats av pedagogerna.

¹⁷Nuvarande zodiakepoken Vattumannen (åren 1950–4450) kommer att medföra aktivering av princip-tänkandet (47:6). Därmed kommer människorna att börja tänka självständigt, tänka egna tankar och inte bara säga efter.

¹⁸Att vi alls kan tänka beror på förefintligheten av mentalenergi i mentalvärlden, som varje ögonblick genomströmmas av mentalatomer. Att vi alls kan uppfatta något i de lägre världarna beror på närvaron av mentalatomer i alla lägre molekylarslag: ”intelligens i materien”. Utan kunskap om materiens sammansättning kan man inte förklara den företeelsen.

¹⁹De två lägsta mentalmedvetenheterna (47:6,7) räknas till emotionalstadiet, därför att de som förvärvat dessa fortfarande är emotionaljag. Det är först med perspektivtänkandet (47:5) människan blir ett mentaljag, blir oberoende av det emotionala.

²⁰Allt tänkande, som gör skäl för beteckningen, är i själva verket tänkande i system, tills det övergår till tänkande med system.

²¹Det ologiska tänkandet uppkommer just av att begreppen, principerna lösryckts ur de sammanhang till vilka de hört. Den logiska skolningen avsåg att förhindra dylik utbrytning, vilken hörde till sofisternas speciella konst, varmed de kunde duperas åhörarna.

²²Människorna lever i ett medvetenhetskaos, emedan deras fysiska, emotionala och mentala medvetenheter till stor del lever sina egna liv utan samband med varandra. Först när mot-

svarande höljen inrätats – eterhöljet med emotionalhöljet och emotionalhöljet med mentalhöljet –, fås den ”helgjutna” människan, hos vilken sunda förnuftet styr. Detta slags människa är mentaljaget.

²³De som strävar att utveckla det mentala och övergår till mentalstadiet, behöver en annan livsåskådning än den emotionalbetonade religionen. Till sådan mental livsåskådning hör kunskapen om livslagarna, däribland givetvis lagen för sådd och skörd.

²⁴När individen blivit mentaljag (47:5) och dessutom äger förståelse för esoteriken, arbetar han dels på att nå lägsta kausala (47:3), dels att med högsta emotionala (48:2) kunna via enhetscentrum i kausalhöljet (47:2) få kontakt med essentialmedvetenheten (46:7), vars energier i sin tur påverkar kausalhöljets viljecentrum (47:1).

²⁵Det högre emotionala (48:2,3) kan nå kontakt med och vitaliseras av kausala energier (47:2,3). Det högre mentala (47:4,5) kan dessutom uppfånga en vision från idévärlden (47:3), vision som efterlämnar ett intryck som kan omformas till en mentalidé.

²⁶Fysiska etermedvetenheten behärskas med emotionalmedvetenheten, det emotionala med det mentala, det mentala med det kausala etc. Däremot kan man icke med det kausala behärska det emotionala. Detta måste mentalmedvetenheten göra.

²⁷Mest utmärkande för dem på mentalstadiet är sinnet för proportioner.

²⁸Endast mentaljag kan bli antagna till lärjungar till planethierarkin.

²⁹Att vara mentaljag medför ingalunda i sig förståelse för esoteriken. Ofta har tvärtom esoteriken sin största fiende just i blotta mentaliteten, som är suverän i sin domän och vägrar erkänna högre instans.

³⁰På mentalstadiet är den välutvecklade mentalmedvetenheten vanligen i opposition mot den begynnande kausalmedvetenheten.

³¹Det har sina risker att påbörja sin högre medvetenhetsutveckling (förvärv av subjektiv kausalmedvetenhet), innan hattendensen och själviskheten utrotats. Inriktningen på det övermedvetna drar ner energier därifrån, och dessa energier förstärker alla tendenser.

³²Det rent mentala, fritt från varje sammansmältning med det emotionala, är praktiskt taget obefintligt utom för mentaljagen, frigjorda från beroendet av varje slags emotionalitet.

³³Förstajagets integration är den process, vari individen lär sig behärska medvetenheten och energin i emotionala och fysiska höljen. Därtill fordras att vara ett mentaljag. Särskilt viktigt är det att behärska emotionalhöljet. Därvid gäller det inte att söka döda känslorna eller vägra dem beaktande. Det fordras att kunna behärska dessa energier och använda dem på rätt sätt. Hos det integrerade förstajaget är förbindelsen mellan mentalmedvetenheten och hjärnan omedelbar. Individen kan inte förvärva andrajagsmedvetenhet, förrän han blivit ett integrerat förstajag.

³⁴Mentalhöljets medvetenhet är summan av vad individen uppfattat och bearbetat. Dess kapacitet beror på monadens utvecklingsstadium. Sedan är det en annan sak, om hjärncellerna förmår mottaga erforderliga mentalmolekyler.

³⁵Psykologerna vet så gott som ingenting om mentalmedvetenheten. De kan inte skilja på tänkande och fantasikonstruktioner. Mycket få av de problem som sysselsätter mänskligheten kräver mental medvetenhet. Fantasin löser de flesta, som de lärde alls kan lösa. Litteratur (poesi, roman, drama), vältalighet är fantasins verk.

³⁶Det rent mentala är fritt från attraktion och repulsion, fritt från allt, som har att göra med känsla eller fantasi. Så länge emotionalhöljet och mentalhöljet är sammanvävda, har de flesta ingen möjlighet till förnuft.

³⁷Enligt esoteriken är intellektet till för att frambringa något nytt, inte för att samla på gammalt. Varje intellekt är något unikt och kan också skapa något unikt. Annars är det fråga om emotional fantasi och icke mentalt perspektiv.

³⁸Nästan allting är utforskat. Nästan alla härskande ideologier behöver ersättas med riktiga ideologier. Forskningsfältet är oändligt. Det högre intellektet godtar ingenting, som det ej självt undersökt och godkänt. Det tror sig aldrig veta. Det vet eller vet inte.

5.6 Kausal medvetenhet

¹Kausalmedvetenhet (47:1-3) är möjlig endast för dem som är så långt före övriga mäskligheten i utveckling att de kan målmedvetet förbereda sin övergång till närmast högre rike. De har förvärvat förmågan att umgås med alla i kausalvärlden, mötesplatsen för individerna tillhörande såväl fjärde som femte naturriket.

²Kausalmedvetenhet är subjektivt intuition, upplevelse av kausalideerna, och ger möjlighet till objektivt studium av fysiska, emotionala och mentala världarna och allvetenhet i dessa världar.

³För kausalmedvetenheten finns i planethänseende (mänskliga världarna 47–49) intet avstånd och ingen förgången tid. Kausaljaget kan studera alla sina föregående liv såsom mänskliga, kan på egen hand snabbt tillägna sig erforderliga fakta för begripande av alla företeelser i mänskliga världarna, inom en timma (i 47:1) mer än mest effektivt arbetande mentaltänkande hinner med på hundra år. Fiktioner är uteslutna.

⁴Varför är det först såsom kausaljag individen kan göra anspråk på att äga sunt förnuft? Svar: Därför att först kausalmedvetenheten upplöser illusionerna och fiktionerna.

⁵Innan jaget kan förvärva aktiv kausalmedvetenhet, måste det ha befriat sig från emotionala illusiviteten och mentala fiktiviteten, okunnighetens fantasier och spekulationer i människans världar.

⁶Kausalmedvetenhet är glädje. Odlandet av glädje är ett sätt att erövra kausalmedvetenheten.

⁷Förstajaget kan icke självt överskrida gränsen mellan den mentala och den kausala medvetenheten.

⁸Vanligen tillhör kausalhöljet och triadhöljet olika departement.

⁹Det är möjligt även för förstajaget att tillgodogöra sig kausalhöljets och triadhöljets departementsenergi.

¹⁰Absolut visshet fås först genom kausal objektiv medvetenhet, då denna möjliggör direkt iakttagelse (kausal syn, kausalt förstånd) och konstaterande av fakta.

¹¹Just kausalmedvetenheten är den fundamentala, objektiva uppfattningen i människans världar och är objektiv grund för fortsatta livet i medvetenhetsaspekten.

¹²Alla medvetenhetsyttringar från det högre mentala (47:4,5) och det kausala (47:2,3) kommer från Augoeides, så länge människomonaden själv icke aktiverat motsvarande molekylarslag. Augoeides träder tillbaka i samma mån som människan själv aktiverar dessa molekylarslag i mental- och kausalhöljerna och därmed förvärvar hithörande medvetenhetslag.

¹³Tecknet på människans trevande försök att börja förvärva subjektiv kausalmedvetenhet och identifikation med Augoeides är att verkligheten blir bestämmande för jagmedvetenheten och inte längre tankarna om verkligheten med deras illusioner och fiktioner.

¹⁴För att komma i kontakt med Augoeides fordras att kunna tänka i överensstämmelse med verkligheten.

¹⁵Kausaljagets integration är den process, vari kausalhöljet genomtränger inkarnationshöljerna allt mer, tills individen blivit kausaljag. Hos kausaljaget är direkt förbindelse mellan det kausala–mentala och hjärnan.

¹⁶Den subjektiva essentialmedvetenhet (46:5-7) kausaljaget förvärvar är av sådant slag att han blir förvissad om att det finns ännu högre världar än kausalvärlden.

¹⁷Såsom kausaljag i sitt gamla kausalhölje, som han fått till skänks av sin Augoeides, kan han inte förvärva essential objektiv medvetenhet. För att kunna bli essentialjag måste han offra sitt kausalhölje.

¹⁸Människan har ett kausalhölje, och hennes uppgift är att bli ett kausaljag. Innan dess är hon icke fullt ut människa, ty kausaljaget är den egentliga människan, och det kan monaden icke bli, förrän den upphört att vara ett förstajag.

¹⁹Det finns många olika slag av genialitet. Vanligtvis menas suveränitet inom visst givet område för mänskligt kunnande. De filosofiskt intresserade tänker väl närmast på mentala

genier, av vilka det finns högst olika slag. De flesta tycks förbise den väsentliga skillnaden mellan produkternas livsduglighet och livsfientlighet, överensstämmelse med verkligheten, logiska hållbarhet och motsatsen. Esoterikern menar med geni en uppenbarare av verkligheten, alltså en som uppnått kausalstadiet.

5.7 Självmedvetenhet

¹För självidentitet, självmedvetenhet, fordras objektiv medvetenhet i åtminstone organismen och mot denna objektiva medvetenhet kontrasterande subjektiv medvetenhet i högre hölje. Första stadiet i utvecklingen av självmedvetenheten är att jaget i emotionalhöljet vet sig vara något annat än organismen. Andra stadiet är att jaget tror sig vara tänkandet och vet sig vara något annat än känslorna. Tredje stadiet är att jaget förvärvat kausalmedvetenhet och blir medvetet om att de lägre höljenas medvetenhet är kausaljagets redskap.

²Högsta möjliga självaktivitet inom ett visst materielag är förutsättningen för total självmedvetenhet inom denna materia.

³Det är viktigt att skilja på medvetenhet i materielag eller höljen och självmedvetenhet i dessa. Det är först vid förvärv av självmedvetenhet, som man verkligen kan förstå hithörande problem, identifiera de olika slagen av medvetenhet och bemästra de olika energierna.

⁴Först sedan individen förvärvat självmedvetenhet (jag är och jag är jag), kan han fråga efter mening med tillvaron och egna livet.

⁵Uppmärksamheten är nyckeln till att både förstå och erövra självmedvetenheten. Självmedvetenheten kan förstås av dem som i sina egna medvetenhetsyttringar tydligt konstaterat skillnaden mellan följande allt högre kvalitetsgrader av uppmärksamheten: 1) obefintlig eller på sin höjd flackande uppmärksamhet; 2) dragen uppmärksamhet (av uppmärksamhetens föremål dragen uppmärksamhet); 3) riktad uppmärksamhet (av jaget självt riktad uppmärksamhet) utan samtidig självmedvetenhet; 4) självmedvetenhet. Självmedvetenhet är alltid samtidigt av jaget riktad uppmärksamhet (kan inte finnas utan denna) och förnimmelsen av den egna närvaron: ”jag är här nu”.

⁶Det är kausalmedvetenheten, som möjliggör självmedvetenheten. Självidentiteten är individens första kontakt med det kausala, tecknet på att monaden i förstatriaden befinner sig i ett kausalhölje och blivit isolerad (i detta hölje) från såväl lägre rikens gruppsjälar som högre rikens kollektivväsen. Först kausaljaget är permanent självmedvetet. Hos lägre slag av jag – emotionaljag och mentaljag – uppstår självmedvetenhet spontant i vissa sammanhang men kan inte behållas av individen längre än några sekunder. För att kunna avsiktligt behålla självmedvetenheten flera minuter måste individen ha erhållit särskild esoterisk träning och därefter övat mycket. Dylig avsiktligt framkallad, med förståelse och viljeansträngning kvarhållen självmedvetenhet kallas ”själverinring”. Självverinringen är första steget mot allt högre slag av för närvarande övermänsklig medvetenhet. Därför är undervisningen om självverinring hörnstenen i de esoteriska skolornas grundläggande praktiska undervisning om medvetandet. Den sjunde leden i Buddhas ”ariska åttaledade väg” (*ariya aṭṭhaṅgika magga*) anges såsom ”rätt erinring” (*sammāsati*). Det är just denna självverinring som avses. Att den för normalindividen är så svår att uppnå, kräver undervisning i särskild metod och även efter lång tids träning inte kan fås att vara längre än några minuter, allt detta beror på att kausalmedvetenheten är så svagt utvecklad, monadens kontakt med kausalhöljets centra så svag och sporadisk.

5.8 Aktiveringen av det kausala

¹Det är först på kulturstadiet individen kommer i kontakt med kausala övermedvetenheten och kan påbörja aktiveringen av kausalhöljet. Under en lång serie inkarnationer kan individen påverka kausalhöljet (från 48:3 påverka 47:3, till att börja med), så att dess passivitet upphör. Dittills har aktiveringen huvudsakligen berott av påverkan utifrån eller vid inkarnationens avslutande, då de båda kausaldelarna sammansmälts.

²Men enbart genom denna begynnande process blir jaget ännu inte medvetet i sitt kausalhölje. Detta blir möjligt för någon kort minut först på de högre kulturnivåerna. På dessa högre nivåer kan människan visserligen genom omedveten eller medveten tillämpning av livslagarna få subjektiv kontakt med kausalmedvetenheten. Hon kan via 48:3 nå 47:3 och via 48:2 nå 47:2. Men hon kan inte använda mer därav än som hon kan uttrycka genom sin högre emotionalitet. Därifrån till ändamålsenlig användning av kausalmedvetenheten, till kausaljaget, är steget långt. Och kausaljag kan hon bli endast såsom medveten lärjunge till planethierarkin.

³Det är viktigt att skilja på kontakt med visst slag av medvetenhet och hithörande aktiverade subjektiva samt objektiva självmedvetenheten. På högre emotionalstadiet (mystikerstadiet) fås kontakt med enhetscentrum (47:2) i kausalhöljet. På mentalstadiet fås kontakt med kunskapscentrum (47:3). Kontakt är förutsättning för aktivering. Aktiveringen är dels omedveten, dels medveten. Centra aktiveras omedvetet genom tillämpning av livslagarna. Medvetna aktiveringen är en process, som dirigeras genom en individuell meditationsmetod, och får människan såsom lärjunge till planethierarkin vetskap om.

⁴Förvärvar individen på kulturstadiet också esoterisk kunskap, så börjar även högre mentalmedvetenheten (47:5) att göra sig gällande. Det är därför vanskligt att fastställa dylika individers utvecklingsstadium. Vad som sagts om ”mystikerna” gäller alltså endast dessa, som ovetande om esoteriken odlar enbart emotionaliteten.

⁵När kausalhöljet aktiveras, begynner också individens förädling och blir en växelverkan mellan vibrationerna i emotionalhölje och kausalhölje alltmer märkbar. Emotionalvibrationerna tillför också kausalhöljet alltfler lägsta slags kausal molekylar (47:3). På humanitetsstadiet tillföres högsta slags kausal molekylar (47:2). Han börjar mottaga inspirationer från kausala övermedvetenheten, dittills endast telepatiska.

⁶Med denna sporadiska kontakt med kausala övermedvetenheten börjar individen kunna själv arbeta på uppnåendet av högre molekylarmedvetenheter. Ju mer energiskt han inriktar sig på målmedveten omläggning av kännande och tänkande, desto färre inkarnationer åtgår till detta.

⁷Idévärldens ideer är materiella tankeformer, som innehåller allt det som en gång riktigt uppfattats och tänkts inom ett visst tankeområde. Den som sysslar med hithörande problem, kan komma i kontakt med dessa former och kan därigenom mottaga ideer. Naturligtvis inbillar sig den livsokunnige att det är hans eget snille, som tänkt ut detta underbara, och känner sig mycket märkvärdig. Mentalmedvetenheten producerar inga ideer, utan kan endast sammanfoga fakta eller upptaga mentalvärldens vibrationer (vad andra tänkt) eller mottaga ideer från idévärlden.

⁸Allt som fyller medvetenheten har sin ofrånkomliga effekt, även om denna ej i enskilda fallen genast kommer till synes. Detta att kunna sysselsätta medvetenheten med intressen, som medför koncentration eller ihållande uppmärksamhet och motverkar medvetenhets-splittring, är en av hemligheterna med lyckade resultat.

⁹Det finns två sätt att aktivera den kausala övermedvetenheten. Antingen att leva som andra och låta denna aktiveras i mänsklighetens normala utvecklingsprocess genom årmiljonerna. Eller att själv medvetet arbeta på att aktivera denna övermedvetenhet, så att den blir dagsmedveten för att därefter kunna behärskas av jaget. Denna övermedvetenhet aktiveras genom att självmedvetenheten (uppmärksamheten) riktas mot den. Ty allt medvetenheten uppmärksammar utsättes för energipåverkan. Egenskaper förvärvar man genom att ständigt uppmärksamma dem, genom att klargöra för sig deras natur, deras önskvärdhet, genom att göra dem till föremål för emotional attraktion och genom att praktisera dem i fysiska livet. Högre medvetenhet förvärvar man genom att förvärva de egenskaper som tillhör denna. Ju större esoterisk kunskap man har, desto bättre insikt har man också om de bästa förfaringssätten. Gör individen i det hänseendet vad han förmår, så kan också Augoeides tillföra insikt och energi i allt större mått.

5.9 Systematiska snabbaktiveringen

¹Det räcker inte med att göra erfarenheter i liv efter liv. För att lära av sina erfarenheter måste individen bearbeta dem till insikt och förståelse. Bearbetningen är självinitierad mental medvetenhetsaktivitet, alltså mental reflexion. Den som inte bearbetar sina erfarenheter, kan göra om samma erfarenhet tusen gånger utan att lära. Så länge individen står kvar på emotionalstadiet, går det därför långsamt med medvetenhetsutvecklingen.

²På emotionalstadiet är människan sina illusioner. Hon har subjektiv medvetenhet i hela emotionalvärlden, så att hon tycker sig vara ”förenad med det absoluta” etc.

³Det är först när individen inträder i verkligheten och befriar sig från emotionala illusioner och mentala fiktionen, som han kommer i kontakt med sitt övermedvetna och mer behärskas av detta än av sitt undermedvetna.

⁴Viktigt för den som vill utveckling är att alltid vara medveten om vad han gör, vad han tänker, känner, säger etc., att ge akt på från vilka höljen och vilka världar de energier kommer som han använder vid handlandet. Därigenom lär han lättare att kontrollera dessa energier och eventuellt att använda andra. Dessutom är det ett nödvändigt förfarande i och för aktiveringen av kausalmedvetenheten.

⁵Medvetenhetskontroll är kontroll av uppmärksamheten och den viktigaste utvecklingsfaktorn.

⁶Meditation, som till föremål har ett högre slag av medvetenhet, aktiverar detta, och det högre slag av energi, som är förbundet med medvetenheten, återverkar ofrånkomligt på den mediterande.

⁷Sättet att aktivera högre medvetenhet är att rikta uppmärksamheten på denna, t.ex. genom att begrunda (”meditera”) på det vi fått veta om denna. Därmed förstärker vi även det högres makt över det lägre.

⁸Esoterikern är icke ett blint redskap för de energier som genomströmmar hans höljen. Han kan vara och bör bli medveten om de olika slagen av energier, varifrån de kommer, genom vilka höljen de verkar, genom vilka centra i höljen och genom vilka av de aktiva ekrarna i höljescentra energierna verkar. Han är medveten om avsikten med energiuttryckarna. Ju mer och klarare medveten han är, desto mer ändamålsenligt kan han använda energierna.

⁹Det är med allt högre världars allt mäktigare energier monaden förmår förvärva allt mer vidgad medvetenhet. Förstajaget blir ett andrajag genom att metodiskt och systematiskt tillägna sig andrajagets energier.

¹⁰Det är en avsevärd skillnad om ett emotionaljag (en mystiker) eller ett mentaljag (en lärjunge) aktiverar essentialmaterien med emotionalenergi. I senare fallet har individen blivit fri från varje tanke på frälsning och belöning, varje beräkning. Han tjänar därför att han icke kan annat. Därmed fås kontakt med det essentialas vishet och enhet.

¹¹Viktig är insikten att det icke finns någon ”genväg” till andrajaget. Individen måste själv ha löst förstajagets problem, bemästrandet av medvetenheten och energierna i sina inkarnationshöljen, genom teori och experiment själv insett illusionernas och fiktionernas ohållbarhet. I det fallet hjälper det icke att tro sig om att kunna det, tro sig om att redan ha gjort det.

¹²Erövringen av andrajagets medvetenhet består objektivt sett i att individen bygger en förbindelseled mellan förstatriadens mentalmolekyl och andratriadens mentalatom. Individen bygger själv denna förbindelseled genom självinitierad medvetenhetsaktivitet, genom förvärv av egenskaper och förmågor och genom självständigt skapande i enlighet med livslagarna. Genom att bygga bron blir monaden ett kausaljag och kan definitivt överflytta till andratriaden, som då tar sitt säte i kausalhöljet.

¹³Utvecklingstempot bestäms av viljan till enhet och dess målmedvetenhet och i övrigt av egenartens möjligheter till förvärv av förmågor. Alla i högre riken gör så gott de förmår utan tanke på förtjänst eller erkännande. De förmågor, de förvärvar genom tjänande, visar var de har att göra sin insats i manifestationsprocesserna.

¹⁴På lägre nivåer lär människan så långsamt av erfarenheten att hundra inkarnationer behövs för vad hon skulle kunna lära i en enda. Hon saknar då möjlighet att bearbeta sina erfarenheter på förnuftigt sätt.

¹⁵Den individ som nått civilisationsstadiet kan börja själv reflektera och icke bara automatiskt upprepa vad han hört eller läst. Därmed begynner självinitierade medvetenhetsaktiviteten, och därmed börjar individen utveckla sin möjlighet att förnimma allt högre vibrationer i allt högre molekylarslag. Genom att bearbeta sin medvetenhets innehåll och sina erfarenheter förvärvar han de egenskaper som är möjliga med dessa hans resurser. I varje inkarnationsserie uppnår han en högre utvecklingsnivå med alltmer ökad medvetenhetskapacitet.

¹⁶Nödvändig förutsättning för medvetenhetsutvecklingen är först önskan, sedan föresats att vilja utveckling. Vi behöver åtminstone till att börja med undanröja de hinder som omöjliggör mottagandet av de zodiakala och planetariska energier, som genomströmmar våra höljen. Dessa energier är avpassade efter varje individs förmåga att förverkliga. Det blir alltid individens sak att bruka de krafter som ställs till hans förfogande. Ingen gud kan tvinga någon. Den som ej vill utveckling slipper att utvecklas. Men så skall han heller icke räkna på att i framtida inkarnationer något särskilt görs för honom i det avseendet. Han får stå kvar på sin nivå.

¹⁷För att på mest ändamålsenliga sätt använda de energier, som strömmar genom höljenas centra, fordras visserligen kunskap om hithörande processer. Men som väl är försiggår det mesta omedvetet, ifall individen ”vill det goda för alla människor och handlar därefter”.

¹⁸Förutsättning för medvetenhetsutveckling är självinitierad medvetenhetsaktivitet. Förutsättning för snabbutveckling är medvetenhetens exakta överensstämmelse med objektiva verkligheten, förmågan att exakt uppfatta vibrationerna och återge dem riktigt. I medvetenhetshänseende betyder detta riktig uppfattning av verkligheten och aktivitet i överensstämmelse med natur- och livslagar.

¹⁹Så länge det gäller endast allmänna medvetenhetsutvecklingen, blir subjektiva medvetenhetsinnehållets överensstämmelse med verkligheten en bisak. Det är därför individerna kan utvecklas genom illusioner och fiktioner.

²⁰Men gäller det snabbutveckling, blir befrielsen från illusioner och fiktioner huvudsaken.

²¹Individen har tagit första steget till denna befrielse genom insikten att han ingenting vet om tillvaron, som är värt att veta, att mänskligheten på nuvarande utvecklingsstadium icke kan förvärva kunskap om verkligheten och livet. Andra steget består i att fördomsfritt undersöka och upplösa illusionerna och fiktionerna. Vid detta arbete möter han slutligen esoteriska tankesystemet och finner att detta är det enda hållbara. Därmed befriar han sig från illusionerna och fiktionerna och tänker i överensstämmelse med verkligheten.

²²Till dess har tillspetsade målmedvetenheten gällt endast medvetenhetsutvecklingen. Nu äger han förutsättning att nå upp till kausalvärldens medvetenhet, uppfatta och rätt tolka vibrationerna i sitt kausalhölje, förvärva kunskap om verkligheten.

²³Innan individen kan påräkna ”hjälp” från planethierarkin i och för snabbare utveckling, måste han genomgå en serie prov, som den livsokunnige omogne stupar på, klagar över och finner ”orättvisa” och därmed bevisar sin omogenhet.

²⁴Dessa prov avser dels att framdraga i dagsmedvetenheten vad som kan finnas kvar av repellerande egenskaper, av själviskhet, självhävdelse och självupptagenhet, omöjliggörande uppnående i kollektiva enhetsmedvetenheten, dels att konstatera procenthalten av de tolv essentiala egenskaperna – orubblighet, hållfasthet, uthållighet, lojalitet och så vidare. Innan monaden kan nå essentiala atommedvetenheten (46:1), måste den ha förvärvat dessa essentiala egenskaper till hundra procent.

²⁵Den som vill utvecklas snabbare än stora massan, måste också tillämpa särskilda metoder. Det är fråga om en specialträning, liknande idrottsmannens i fysiskt hänseende. Därtill kommer särskild emotional och mental träning, som är ännu mera krävande. Högre emotional medvetenhet är attraktionsmedvetenhet, och den når ingen, som icke eftersträvar förvärv av attraktion

med åtföljande eliminering av repulsionens alla yttringar. Förvärv av högre mental medvetenhet förutsätter en egen meditationsmetod. (Den indiska rajayogametoden kan ge god vägledning.) Man måste ha klart för sig att eftersträvat resultat sällan nås i den inkarnation, i vilken träningen påbörjas. Men allt nedlagt arbete är undangiort för framtiden. Ingen ansträngning är bortkastad. Därtill kommer emellertid att individen icke utan erfaren ledare från planethierarkin kan lösa alla de problem som dyker upp under träningens gång. Det bevisas av att indiska rajayogierna icke lyckas med sina metoder. De når icke kontakt med femte naturriket.

²⁶Risken med esoteriken är att den ger ett sådant suveränt perspektiv på tillvaron, en sådan oanad klarhet, en sådan befrielse från instängdhet och mörker, att den förlöste slår sig till ro med detta. Men utvecklingen är ”oändlig” och fortsätter, tills man nått högsta gudomsstadiet. Sedan man blivit ett mentaljag, gäller det att bli ett kausaljag etc. Det finns världar att erövra för jagmedvetenheten: planetvärldar, solsystemvärldar, kosmiska världar. Vill man nå målet, måste man gå vägen och får man inte stanna vid ett rastställe. Ju mera energi individen använder på att hjälpa, desto större blir hans möjligheter till utveckling i nästa inkarnation. Kunskap medför ansvar för rätt bruk av kunskapen, och även underlåtenhet är missbruk.

5.10 Metodiska aktiveringen

¹De som förvärvat sunt förnuft och kunskap om verkligheten, som vill uppnå högre utvecklingsnivåer, måste ha klart för sig att detta är omöjligt utan ett målmedvetet arbete. Att ila emotionala och mentala medvetenhetsutvecklingen i förväg är ingen lätt sak. Det räcker inte med att förvärva esoteriskt vetande och glädjas åt befrielsen från allmänna illusiviteten och fiktiviteten. Det kan rentav medföra tillbakagång. Högre slags emotional- och mentalmolekyler innehåller energier, som måste riktas ändamålsenligt, om jagets utsikter att lära sig använda dem inte ska bli allt mindre, alldeles frånsatt att all kunskap medför ansvar enligt såväl skördelagen som ödeslagen. Den som inte tacksamt och villigt använder livets erbjudanden, går miste om sådana i fortsättningen. Varje ny inkarnation är ett nytt tillfälle att utvecklas (såvida det inte undantagsvis är enbart en inkarnation för ”avbetalning” av dålig skörd), och ödesmakterna som ordnat saken beaktar noga hur individen tillvaratagit sina möjligheter: vad han gjort för att själv utvecklas och hjälpa andra därtill.

²Medvetenhetsutvecklingen består i en kontinuerlig identifikation med högre och befrielse från lägre medvetenhet i en process, som avslutas först med att jaget nått högsta kosmiska medvetenhet. Så länge en lägre nivåns intressen kan fångla jaget, förblir jaget på denna nivå. I regel är det också så att de egenskaper och förmågor, som hör till den nivån, ännu inte förvärvats, så länge motsvarande intressen anses väsentliga.

³Medvetenhetsutvecklingen är ”befrielsens väg”, befrielse från det lägre för förvärv av det högre, självförverkligandets väg. Vill individen med tillspetsad målmedvetenhet utvecklas på snabbaste sätt, så innebär detta ett hårt arbete. Det är det första som inskräpes hos aspiranten på lärjungaskap till planethierarkin.

⁴Ju mera kunskap, insikt och förståelse individen av sig själv förvärvar, desto mera kan han gagna medvetenhetsutvecklingen, desto större utsikt har han att bli ett opersonligt redskap för planethierarkin.

⁵Att lära folk att tänka, att ställa problem under debatt, att levandegöra ideer, hör till individens största insats i mentala medvetenhetsaktiveringen.

⁶Jagets aktivering av medvetenheten i allt högre molekyllag är en process, som enligt utvecklingslagen bäst och säkrast sker i det övermedvetnas skydd. Eftersom individen före lärjungastadiet är okunnig om de verkligt ändamålsenliga metoderna och varje försök att på egen hand tillämpa en fiktiv metod är dömt att misslyckas, gör jaget vist i att överlämna saken åt övermedvetenheten. Vad jaget behöver göra är att undanröja hindren. Detta gör jaget genom att glömma sig självt, förfina höljena och genom att meditera (rikta uppmärksamheten mot övermedvetenheten) själv lösa alla uppkomna problem. Undan för undan lär jaget genom

erfarenheten hur detta skall gå till. Okunnighetens spekulationer i otid medför oftast misstag. I den mån jaget glömmet sig självt i tjänandet, kan ännu omedvetna kollektivmedvetenheten göra sig gällande.

⁷Det är ett esoteriskt axiom att ”all medvetenhetsexpansion är resultat av meditations-teknik”. All evolution betingas av atommedvetenhetsenergi, som strömmar ner från högre världar och planmässigt fördelas från dessa. Individernas metodiska utveckling (när de väl insett saken) är beroende av deras förståelse för de för dem nya ideerna, deras inriktade och fasthållna uppmärksamhet på det närmast övermedvetna, förr eller senare resulterande i kontakt med ifrågavarande energier.

⁸De olika stadierna i metodiska aktiveringen av medvetenheten kan anges sålunda:

⁹Första stadiet är medvetenhetskontroll. Individerna ger akt på medvetenhetsyttringarna i sina inkarnationshöljen (fysiska, emotionala, mentala). Så småningom lär sig individerna skilja på de olika slag av energier, som väcker de olika slagen av medvetenheter till liv (inom varje molekylarslag): de energier som kommer från det undermedvetna, utifrån, från det övermedvetna och från jagmedvetenheten.

¹⁰Andra stadiet är konstanta aktiveringen av högsta slaget av uppnådd aktiv medvetenhet: alltså 47:6 eller 48:3 eller 48:2 eller 47:5. Jagmedvetenheten (uppmärksamheten) hålles konstant på högsta punkt, när inte yttre omständigheter tvingar uppmärksamheten utåt. Efteråt återvänder uppmärksamheten till sitt ämnesområde.

¹¹Tredje stadiet är meditation över essentialmedvetenheten (46), som betecknats såsom visdom och kärlek. Jaget upphör därmed att vara centrum i sin cirkel och blir kollektivjag, från att ha varit individualjag. Först såsom kollektivjag fattar individen vad som symboliskt antytts med visdom och kärlek.

¹²Esoteriskt finns angivna följande olika medvetenhetsstadier hos aspiranten: instinkt, emotional strävan, intellekt, tillspetsad målmedvetenhet, ”essentialvilja”, hierarkiskt arbete.

¹³Så länge individens intressen är av fysiskt, lägre emotionalt eller lägre mentalt slag, kan han inte betrakta sig såsom aspirant på lärjungaskap.

¹⁴Individens högre utveckling börjar med insikten att varje medvetenhetsyttring är en energi-yttring med ofrånkomlig effekt. Ju högre slag av medvetenhet, desto starkare energieffekten. (God eller dålig sådd, främjande eller hämmande utvecklingen, höjande eller sänkande medvetenhetsaktiveringen i högre eller lägre molekylarslag.)

¹⁵Det viktigaste för aspiranten är insikten att alla utslag av sorg, smärta, översvallande lyckokänsla, självbelåten tillfredsställelse tillhör det emotionala och vittnar om det emotionalas herravälde, tillhör det lägre mänskliga. Frågan är alltid om ”detta” gagnar högre utvecklingen. Sedan är det en helt annan sak att organismen icke uthärdar konstant högspänning och att avslappning är nödvändig. Men valet av medvetenhetsinnehåll vid avkoppling blir då väsentligt. Det finns en lång serie av högre och lägre.

¹⁶Jaget i lägre kausalhöljet (triadhöljet) använder mentalmedvetenheten såsom dels iakttagaren av de olika slagen av medvetenhet, dels överföraren av kausalmedvetenheten till hjärnan, dels det fönster genom vilket kausalen skådar ut över det vidsträckta och för människomonaden okända kunskapsområdet och som möjliggjort för Augoeides att hjälpa människomonaden.

¹⁷Det är mycket svårare att lära av erfarenheten än de flesta tycks tro. De flesta lär också mycket litet, egentligen endast det som alla lärt och som därför ingått i allmänna levnadsregler. Allt sådant som de inte kan uppfatta, emedan det ligger över egna nivån, sådant som synes orimligt eller osannolikt, sådant som de inte kan inpassa i redan kända förhållanden och sammanhang, avfärdar de i regel utan tanke på att det kan innehålla lärdomar. Säkert är att den som inte bearbetar sina erfarenheter, har föga nytta av dem. De flesta har gjort om samma erfarenheter i tiotusentals inkarnationer och har ”ingenting lärt”.

5.11 Aktiveringsfaktorer

¹Lärjungen får lära sig tänka och känna ”som om”: tänka och handla som om han vore en individ på ett högre stadium. När han gör detta i överensstämmelse med esoteriska vetandet, bygger han därmed sin framtid. Motivet är det viktigaste i allt som rör vår egen framtid.

²Medvetenheten förstärker allt den beaktar. De som vill utveckla sin medvetenhet, bör därför uppmärksamma medvetenhetsaspekten och särskilt det som de har fått veta och förstått om högre medvetenhet. Redan tanken på möjligheten av medvetenhet av högre slag är en faktor, som bidrar till att hos individen aktualisera denna potentialitet.

³Den i medvetenheten inneboende tendensen att sträva mot högre slags förståelse röner alltid uppmuntran från högre rikens medlemmar, vilka alla strävar att hjälpa dem i lägre riken att nå högre. Men det motverkas av allmänna tröghetstendensen, önskan att behålla det invanda, bemästrade och kärvordna och de krafter som avsiktligt direkt bekämpar utvecklingen.

⁴Människans utvecklingsstadium beror på vilka slag av sina höljens molekylarmedvetenhet monadmedvetenheten kan aktivera. Alla de molekylarmedvetenheter, monaden inte kan aktivera, utgör dess övermedvetenhet. Aktiveringsprocessen är en långsam process, alltifrån första lyckade försöket till full suveränitet i ett molekylarslags medvetenhet, en process som för varje nytt molekylarslag kräver tusentals inkarnationer. Så skulle det inte behöva vara, men den självinitierade medvetenhetsaktiviteten är på lägre utvecklingsstadier nästan obefintlig. När individen förvärvat insikt om detta och förmågan av kontinuerlig egen självinitierad aktivitet, kan slutprocessen gå oerhört snabbt. Men då fordras att individen inte påverkas av sina höljens utifrån aktiverade medvetenheter, inte tänker tankar utifrån, inte emotionellt påverkas av emotionalvibrationer utifrån, alltså inte tänker, känner, säger och handlar på grund av impulser, utan endast efter självbestämda faktorer. Vilka dessa är lär sig individen långsamt på kultur-, humanitets- och idealitetsstadierna.

⁵På kultur- och humanitetsstadierna befriar sig människorna från de flesta illusioner och naturligtvis även fiktioner. Men helt fri från illusioner och fiktioner blir individen först när han förvärvat kunskap om verkligheten. Den kunskapen kan mänskligheten aldrig förvärva på egen hand. Den är alltid en gåva av planethierarkin.

⁶Endast genom att bruka medvetenheten erhåller man motsvarande energier. Eftersom stora massan människor använder endast fysiska och emotionala medvetenheterna, kan de inte uppfatta och tillgodogöra sig mentalmedvetenhetens energier. Deras mentalhöljen är tomma på alla de färger som kalejdoskopiskt skiftar i mentalisternas.

⁷Först på humanitetsstadiet förvärvar människan förmågan att tänka själv. På lägre stadier är tänkandet dogmtänkande, eftersägande. Lärdom består då i att veta vad andra tänkt, kunskapen är minneskunskap och alla hämtar material till tänkande ur böcker. Med den metoden blir det ingen medvetenhetsutveckling.

⁸Teologin är dogmsystem, som förbjuder allt tänkande utöver av dogmerna fastställda gränser. Och detsamma gäller de flesta vetenskaper. Vet man vad som för dagen är vetenskap, så är man ”fullärd” och tror sig därmed kunna bedöma allt, även det som ligger utanför eget kunskapsområde. När skall det gå upp för de lärde att den inställningen är idiotisk?

⁹Tro är känsla, och den är ingen grund att bygga på. Det är procenttalen av blind tro, antagande, vetande (begripande) och kunskap (insikt), som utvisar personlighetens utvecklingsnivå. Jagets latent nivå kan vi inte veta något om. Den sansade individen håller sig till och bedömer sig efter sitt verk, icke efter sina chimärer, önskningar, förhoppningar, föresatser.

¹⁰Många försummar sin emotionala förädling för att i stället ensidigt odla mentalmedvetenheten. De smickrar sig med att vara högintellektuella. I en följande inkarnation kan detta medföra en allvarlig bakläxa. Mentala förmågor utan emotionala egenskaper leder i regel till en förvänd livsinställning, en egoistisk självhävdelse med sina smärtsamma konsekvenser.

¹¹Det finns också något man kunde kalla ”mental hagalenskap”, en glupande aptit på fullständigt obrukbara fakta. Esoterikern tillägnar sig sådant som ger perspektiv, fördjupar och

vidgar livsförståelsen, ökar livsdugligheten och hjälpförmågan.

¹²För att emotionalmedvetenheten skall kunna påverka eller påverkas av lägsta kausalmedvetenheten, 47:3, fordras aktivering av 48:3. För att mentalmedvetenheten skall kunna på motsvarande sätt påverka eller påverkas av denna lägsta kausalmedvetenhet måste 47:5 aktiveras.

¹³Det mentala går till det kausala, det emotionala till det essentiala, det fysiska till det superessentiala via de tre centren i kausalhöljet, när dessa aktiverats. Även i detta avseende visar sig det fysiska vara av största betydelsen.

¹⁴Det är ingalunda ovanligt att det tar flera inkarnationer för en idé att fysiskt förverkligas från att ha mentalt uppfattats. Det finns perfekta individer på alla utvecklingsstadier. De fullgör alla sina uppgifter i fysiska världen på ett fulländat sätt. Hos dem påträffar man inget avstånd mellan det mentala och fysiska. När detta blir möjligt på idealitetsstadiet, är människan färdig för övergång till femte naturriket. Men det finns individer, som är mentalt sett en mängd inkarnationer före sin fysiska fulländning. De röner ingen uppskattning hos moralisterna, som ser endast till fysiska fulländbarheten. Att mentalisten kan vara tusentals år före övriga mänskligheten i mental utveckling, har dessa moralister ingen möjlighet att inse.

¹⁵Medvetenheten identifierar sig med vad den sysslar med – det må ligga över eller under egna nivån. När vi sysselsätter oss med sådant som tillhör lägre nivåer, sjunker vi under vår nivå, och när vi reflekterar över det högre, dras vi av våra ideer och ideal upp i det högre. Visserligen sjunker vi snart tillbaka till vår egentliga nivå, men intrycken förvaras i det undermedvetna och blir aldrig utan effekt.

¹⁶Allting i tillvaron försiggår i cykler med ökad och minskad energi och aktivitet. Detta gäller även medvetenheten. Aspiranten måste vara beredd på perioder av högspänning och lågspänning, perioder av klarhet och mörker, perioder av medgång och misslyckanden, då allt synes vunnet och allt förlorat, såsom mystikerna uttrycker det: perioder av gudsgemenskap och gudsövergivenhet. Esoterikern, som förvärvat själv tillit (baserad på förståelse), livstillit och lagtillit, har detta att hålla sig till i nedgångsperioder och behöver aldrig förtvivla eller bli modlös. Esoterikern vet att höljena rasar ibland, särskilt under det oerhörda trycket av massvibrationerna eller sådana från svarta logen, så att jaget känner sig maktlöst. Under perioder av minskad fysisk vitalitet eller depression kopplar man av fysiskt, emotionalt och mentalt, vilar och söker förströelse. Efter natt kommer dag. Och över molnen är himlen alltid blå.

¹⁷Ömsesidig magnetisk dragningskraft fås, om två individer har samma departement i sina höljen; på lägre stadier i eter- och emotionalhöljerna, på högre i kausal- och triadhöljerna.

¹⁸Det talas så mycket om komplex och många lider därav och vet inte hur de ska befria sig ifrån dem. De bör lära sig inse att de inte är sina höljen, att dessa höljen är deras redskap, som de ska lära sig använda på förnuftigt sätt, att de inte ska syssla med sina höljens innehåll. Jaget är en monad i en triad i ett kausalhölje (triadhöljet). Jagets rätta medvetenhet hör inte hemma i inkarnationshöljerna och dessas medvetenhet, utan jaget bör söka förvärva medvetenhet i sitt kausalhölje, en medvetenhet som står till jagets förfogande, när det slutar intressera sig för sina lägre höljen. Esoteriska uttrycket, ”att glömma sig själv”, betyder just att icke pyssla med sina inkarnationshöljen, allra minst emotionala och mentala höljernas innehåll, utan använda dem, när de behövs för nödvändiga uträttningar och tjänandet av livet. Att vara offer för sina känslor, depressionstillstånd etc. är att vara beroende av emotionalhöljets innehåll. Det finns viktigare saker att intressera sig för.

¹⁹Emotionalhöljets medvetenhet är en robotmedvetenhet, som bara blir allt aktivare ju mer den blir föremål för jagets uppmärksamhet (man förstärker det man betraktar, eftersom energin följer uppmärksamheten). Genom att syssla med denna medvetenhet kan man förstärka den till frenesi, hysteri och agoni, tills människan bryter samman. Genom att vägra den uppmärksamhet frigör man sig från den makt den får, när jaget identifierar sig med sina känslor.

²⁰Även långt komna lyckas inte frigöra sig från beroendet av innehållet i sina höljen. Intresset måste förläggas på annat håll. Detta kan visa sig omöjligt, ifall livsverket faller inom

den medvetenhet, som vållar ”trassel”. Goethe, som ju var en stor personlighet, lyckades aldrig frigöra sig från sin emotionalmedvetenhet, beroende just på att hans fantasiskapelser föll inom detta område, fallet med alla konstnärer av rang, eftersom fantasin är en emotional förmåga. Han sökte räddning genom filosofiska och vetenskapliga studier, men hans författarskap föll inom diktkonsten och höll honom fången.

²¹När vi identifierar oss med en känsla eller en tanke, begränsar vi oss och låter vi hypnotisera oss.

²²I stället för att säga ”jag blev arg” borde vi säga ”en impuls av vrede lyckades behärska mig”.

²³Vi kan behärska allt som vi kan frigöra oss ifrån. Komplexens välde beror på att vi inte kan upptäcka och därmed avskilja dem från vår jaguppfattning. När de ”avslöjats”, har de förlorat sin makt.

²⁴En god regel är att den som önskar övervinna ett fel, ständigt upprepar för sig själv: ”Jag, som inte är mina höljen, vill inte detta, även om mina höljen vill det.” Ju oftare och intensivare detta upprepas, desto förr randas den dag då ”jaget” segrar.

²⁵Självanalys bör aldrig befatta sig med annat än det som borde utmönstras. Vi får inte draga upp rötterna till det som skall växa.

²⁶Vi förädlas, utvecklas, genom att inte betrakta det som borde glömmas, ersätta sådana känslor och tankar med dem som avser goda egenskaper vi önskar förvärva.

²⁷Vårt inre är en teater, där en mängd masker uppträder och vill dominera.

²⁸En människa genomlöper under de olika levnadsåldrarna de stadier i medvetenhetsutvecklingen hon passerat under sin vistelse i människoriket. Denna utveckling försiggår hos somliga lugnt och harmoniskt, hos andra såsom en serie kriser.

²⁹Man är ”fri”, när man är ”herre över sig själv”, när man kan behärska sina höljens medvetenhetsinnehåll och energier, när man ifråga om det starkaste emotionala begäret kan utan ”upppoffring”, liksom självfallet, vägra tillgodose det höljets önskningar, när man ifråga om mentala fiktioner är oberoende av deras makt.

³⁰Psykologerna påstår att man inte kan tänka på två saker på en gång. Men det är en sak man kan och som lärjungarna får lära sig göra: ha uppmärksamheten riktad samtidigt utåt och inåt. I det förra fallet gäller det medvetenheten i eterhöljet, i det senare medvetenheten i mentalhöljet. Men för detta fordras givetvis att ha utvecklat mentalmedvetenheten i detta hölje. Det kan inte de flesta. Deras mentalmedvetenhet finns i emotionalmolekylerna.

³¹Esoterikern uppmanas att ”aldrig se tillbaka”. Att se tillbaka är att dragas tillbaka. Att se på det lägre är att sjunka ner till det lägre. Genom att se tillbaka återupplivar man allt det som definitivt borde överlämnas åt glömskan. Genom att återupplivas återtar det sin gamla makt och medför en onödig kraftförbrukning för ny frigörelse. Det gäller att frigöra sig från det undermedvetnas makt, som psykologerna ännu har mycket små förutsättningar att förstå, vilket psykoanalytikerna är bästa beviset på. Det undermedvetna innehåller till över 99 procent sådant som endast kan motverka individens medvetenhetsutveckling. Esoterikern uppmanas att glömma det förflutna med allt vad det gav av lycka och lidanden, glömma vad man sagt och gjort och vad andra sagt och gjort mot en själv, glömma sig själv. Det är dessutom en god övning i tankekontroll.

³²Vi är inte vårt förflutna. Alla de misstag och dumheter våra höljen sagt och gjort under pressande inflytande av mänskliga okunnighetens massvibrationer med ett eller mindre vanmäktigt jag i centrum får jaget visserligen ansvara för och skörda. Vårt förflutna finns i de erfarenheter som vi gjort och som alltid lärt oss något. Men därmed är också det förflutna avfärdat. Det förflutnas makt i människans liv beror på hennes totala livsokunnighet och på de livsförgiftande idologier som teologer och moralister så gott som outrotligt inympat på förtroendefulla barnasinnen. I psykologiskt avseende beror det också på felande tankekontroll, att vi tillåter tankar dyka upp från vårt undermedvetna, som får oss att ”se tillbaka”, att vi inte

lärt oss att låta uppmärksamheten vara ”upptagen” med antingen föreliggande ögonblickets problem eller vår självvalda ”devis för dagen”, som vi vid dagens slut i de flesta fall bör ha kunnat repetera några hundra gånger. Det är en devis, som på det sättet kan bli till en makt i det undermedvetna och därmed i vårt liv.

³³Riktade uppmärksamheten är det förnämsta människan äger. Utan den kunde vi ingenting lära, inte utvecklas. Det närmast viktigaste är uppmärksamhetens innehåll. Den som riktar sin uppmärksamhet mot endast sådant som ger kunskap om verkligheten, gör snabbkarriär i människoriket och når på snabbaste sättet idévärlden, som är inträdesporten till närmast högre naturrike. Det är en god vana att vid allt som möter fråga sig: ”Är detta värt att taga min uppmärksamhet i anspråk?” Svaret på den frågan beror på utvecklingsnivån.

5.12 Hindren och deras övervinnande, problemen och deras lösning

¹Att låta andra kunna förarga eller såra oss vittnar om vår oförmåga att behärska medvetenhetsinnehållet i emotionalhöljet. Vi låter dem få makt över oss och behärska vår medvetenhet. Vi visar därmed vår brist på självbestämmdhet. Ett fel många begår är att i dylika tillstånd bekämpa höljets innehåll. Det blir så mycket starkare, emedan vi betraktar det. Låt höljet rasa som det vill och rikta uppmärksamheten på något annat.

²Motsvarande gäller andra känslor, t.ex. fruktan. Det går inte att bekämpa fruktan. Den blir då starkare. Rikta tanken på annat! Vi måste lära oss att leva med våra höljen och inte bli beroende av deras medvetenhetsinnehåll. Har något av dessa blivit olämpligt aktiverat, så flyttar vi uppmärksamheten till ett annat. Vi har alltid tre att välja på: fysiska, emotionala, mentala.

³Viktigast för den som vill utveckling är att icke identifiera sin jagmedvetenhet med höljenas medvetenhet. Jagets, monadens medvetenhet är självmedvetenhet, när den är förnimmelsen av ens egen närvaro i den på yttre eller inre föremål riktade uppmärksamheten. Det övriga är höljenas medvetenhet. Det är därför man kan säga: mina höljen vill detta, jag vill det inte. Visserligen saknar höljen egen vilja. Men blir de aktiverade utifrån, så behärskas de av de utifrån kommande vibrationerna, och detta gör att höljen förefaller kunna vilja. Detta gör också att andras tankar kan så behärska höljesmedvetenheterna, att dessa blir bestämda utifrån, av främmande vilja. Men det befriar inte individen från ansvar. Ty det är hans plikt att vara självbestämd. Det är på förväxlingen av höljesmedvetenhet och självmedvetenhet som individens största misstag beror.

⁴Problemlösningen försiggår i övermedvetna mentalmedvetenheten, som individen aktiverar genom att rikta uppmärksamheten på den och genom att först bearbeta problemen i dagsmedvetenheten, tillföra dem idel verklighetsmaterial.

⁵Förmågan att hålla uppmärksamheten på de olika slagen av medvetenhet och fasthålla den i det för tillfället lämpligaste är av stor betydelse för den psykiska hälsan. Därmed befriar sig individen från beroendet av sina olika höljens medvetenhetsinnehåll och därmed också från sådant som t.ex. emotional depression, sorg över förluster, tvångstankar etc.

⁶Tag emot lidandet som dålig skörd, undervisning, prov, härdning.

⁷Viktig är insikten att lidandet till allra största delen är överkligt. Nittio procent av lidandet beror på vårt felaktiga sätt att taga emot den dåliga skörden, endast tio procent är verkligt lidande.

⁸Lidande finns endast i fysiska och emotionala världarnas tre lägsta molekylarslag (49:5-7; 48:5-7) och då endast som dålig skörd av dålig sådd.

⁹Endast fysiskt lidande kan vara ohjälpligt: fysisk smärta, sjukdom, åldrande, död.

¹⁰Allt emotionalt lidande kan hävas med en akt av mental vilja, genom att vägra lida, genom att vägra beakta det som vållar lidande. Om icke förr, blir detta uppenbart för individen i emotionalvärlden efter fysiska döden. Där gäller sannerligen: ”Ske dig som du tror!” och ”Din tro har frälst dig.”

¹¹Mekaniskt, omedvetet, onödigt lidande besegrar oss. Avsiktligt, medvetet, nödvändigt

lidande utvecklar oss. Den som aktivt arbetar för människorna, för deras höjande i olika avseenden, medvetenhetsutvecklingen och enheten, får räkna på att möta människors illvilja, utstå förtal och förföljelse. Detta är nödvändigt lidande, som sammanhänger med öde och skörd. Med hat, sorg, grämelse, hämndlystnad gör vi i dessa fall endast ont värre. Dyliga negativa emotioner får makt över oss endast i den mån vi är identifierade med dem. Denna identifiering kan i sin tur uppstå endast när monaden inte är självmedveten, inte står i kontakt med kausalmedvetenheten. Men det är möjligt att utstå nödvändigt lidande utan att hysa negativa emotioner, det är möjligt att hatas utan att hata igen. Det är möjligt genom icke-identifiering. Endast så kan vi frigöras från identifieringen med det lägre.

¹²Förmågan att vara lycklig (trots allt) är en förmåga som måste förvärvas.

¹³Lyckan är ett resultat av rätt livsinställning och är något människan själv måste förvärva genom tjänande och enhetssträvan.

¹⁴Optimism och pessimism må i vanliga fall vara utslag av personligt temperament. Ifråga om livsåskådning kan man lugnt påstå att människan på nuvarande utvecklingsstadium saknar förutsättningar att bedöma i vad mån det finns skäl för vare sig optimism eller pessimism. Den som ingenting vet om verkligheten och livet, medvetenhetsutvecklingen genom de olika medvetenhetsstadierna etc., saknar erforderliga fakta för bedömning. Människorna dömer efter skenet, yttringarna i fysiska världen, och de ger ingen grund för bedömning.

¹⁵Pessimisten må ha aldrig så rätt med avseende på det närvarande. Hans livssyn är likväl fundamentalt oriktig. Pessimism förlamar tanke, känsla och handling. Evolutionen är pessimismens vederläggning. Allt som är ägnat att minska glädjen i livet, är av ondo. Den livskloke stirrar aldrig på sådant, som fördystrar, försvårar, förbittrar.

¹⁶Ingenting lär man sig så mycket av som av sina misslyckanden, om man tar dem på rätt sätt. Det är just då egna erfarenheten lär vad individen behövde lära. Ett liv av idel misslyckanden kan betyda den värdefullaste inkarnationen.

¹⁷Vi kan bespara oss mycken onödig erfarenhet genom att tillämpa den kunskap om livslagarna som finns. Vi kan därigenom bespara oss många inkarnationer.

¹⁸I och med att uppmärksamheten inriktas på tillvarons medvetenhetsaspekt i stället för materiaspekten, blir problemet hur konflikten mellan de olika höljesmedvetenheterna skall lösas, och vaknar insikten om att lösningen finns i ännu högre slag av medvetenhet, i kausalmedvetenheten. När människan förvärvat detta för henne högsta slag av medvetenhet, kan hon också lösa sina egna mänskliga problem.

¹⁹Den kulturelle strävar efter att minska sina fysiska begär.

²⁰Man blir alltid offer för illusiviteten, så länge jaget är centrum, allting rör sig kring det egna jaget, allting uppfattas i relation till egna jaget. Det är endast i förstajaget som jaget är universums medelpunkt. Frigörelse från detta jag är förutsättning för kontakt med Augoeides.

²¹Vi kan vara glada och lyckliga, om vi vill vara det. Annars är vi slavar under vårt emotionälväsen. Vårt mentalväsen är lyckligt (mentallvärlden är vårt himmelrike), så att den som ej är lycklig därmed bevisar sitt beroende av det emotionala.

5.13 Hur pytagoreiska monadläran löser esoteriska kunskapsproblem

¹*Inledning.* Endast monader kan vara medvetna väsen. Med ”medvetna väsen” förstås självmedvetna. Kosmos består endast av monader och höljen för monader. Ett hölje är alltid i lägre grad medvetet än den monad, för vilken höljet är avsett. Om mot det just sagda invänds att kausalhöljet synes vara i högre grad medvetet än människomonaden, blir svaret att dylik medvetenhet i detta fall beror på Augoeides’ närvaro i kausalhöljet. Om ett hölje (till exempel människans fysiska hölje) uppvisar självmedvetenhet, är det endast därför att den monad (eller det jag), som uppehåller sig däri, är självmedveten.

²Det är ologiskt och strider mot verkligheten att tala om någons ”högre jag”, ty det lägre (denne någon) kan inte äga det högre (det ”högre jaget”), och det högre jaget måste vara det

verkliga jaget, som äger (och i kraft av sitt ägande använder) det lägre jaget, vilket i så fall måste vara endast ett skenbart jag. Talet om någons ”högre jag” röjer en tanklöshet av samma slag, som framkommer i ett sådant uttryck som ”min monad” i stället för det i detta sammanhang enda möjliga: ”jag, monaden”.

³*Jagets problem.* De två fundamentala hylozoiska läroarna om kosmiska tillvarons tre aspekter och kosmiska materiens atomiska struktur bygger, logiskt sett, på Pytagoras’ monadlära. Ty att allt i kosmos har atomisk natur beror på att allt i kosmos ytterst består av uratomer – monader. Och att allt i kosmos är en treenighet av materia, medvetenhet och rörelse beror på att uratomerna har dessa tre aspekter.

⁴Denna monadlära tillhör hylozoikens innersta, tillhör det som utmärker hylozoiken framom övriga esoteriska system. Det visar sig att monadläran ensam ger förklaringen av en mängd problem tillhörande esoteriska kunskapen. Utan monadläran förblir dessa olösta, och i lösningens frånvaro har fiktioner uppstått.

⁵Det första och viktigaste problemet sammanfattar också de fyra andra: *jagets problem*.

⁶I den äldre esoteriken undvek man så mycket som möjligt att studera materieaspekten. Syftet därmed var att rikta lärjungarnas uppmärksamhet odelat på medvetenhetsaspekten, då detta underlättar förvärvet av de högre slagen av medvetenhet och de essentiala egenskaperna. Människans uppmärksamhet på den materiella sidan av denna process hos henne – utbytet av lägre molekylärlag mot högre i höljena, verksamheten i höljenas olika centra (chakraer) etc. – kan blott störa (energi följer tanken!) den naturenliga utvecklingen. Likaså är det vidskepelse att tro (som man gör i vissa newagegrupper) att man utvecklar medvetenheten genom arbete på att ”rena de inre kropparna” eller ”får kontroll över sina chakras” genom att meditera på dem. Det är vidskepelse, eftersom det är sammanblandning av orsak och verkan. Man ”renar de inre kropparna” (det vill säga höljenas lägre molekylärlag byts mot högre) och man ”får kontroll över sina chakras” såsom ett resultat av att man förvärvar ett högre slag av medvetenhet med dess starkare vilje- eller energiaspekt, som verkar utrensande på höljena och kontrollerande på dessas centra. Men denna högre medvetenhet är en aspekt av enhetslivet. Den kan aldrig nås med egoistiska motiv om egen utveckling utan endast på enhetens väg: utgivande kärlek, offer, tjänande, arbete för mänskligheten.

⁷Studiet av medvetenhetsaspekten är därför viktigast även i hylozoiken. Men till skillnad från den äldre undervisningen inleder man i dag studiet med att klargöra materieaspekten, tillvarons treenighet, uratomerna etc., då det visat sig att obegripligheter, absurditeter, fiktioner blivit resultatet, när man bortsett från en ofrånkomlig sida av tillvaron.

⁸Alla dessa problem har egentligen bottnat i förtigandet av uratomerna, monaderna. Hade man i den esoteriska undervisningen nämnt dem, så hade man måst medge att allt har en materieaspekt, allt i alla världar, eftersom dessa materiens minsta beståndsdelar är kosmos’ enda innehåll, det nödvändiga underlaget för medvetenheten och mediet för rörelsen. Men materien ville man helst tänka bort. Då avhände man sig samtidigt möjligheten att förklara jaget, eftersom jaget är monadens – uratomens – medvetenhet.

⁹Man kunde inte undgå att nämna jagets höljen, trots att dessa ju är materiella företeelser. Men man ledde tanken bort från materialitetens faktum genom att kalla höljena för ”principer” och samtidigt hävda (utan förklaring), att organismen ”inte är någon princip”. Därmed hade man skapat ett begrepp för både höljen och höljesmedvetenheter utan att tanken därvid behövde vidröra föreställningar om ”kropp” eller något materiellt över huvud taget.

¹⁰Problemen hopar sig, om man utifrån denna lära om ”principer” skall förklara det mänskliga jaget. *Vad är jaget?* Är det någon av de ”lägre principerna, det vill säga inkarnationshöljena – mental-, emotional- och eterhöljena – och deras medvetenhet? Vår dagliga erfarenhet bjuder oss att svara ja på frågan, eftersom vår förnimmelse av att vara ett jag så gott som uteslutande hör till dessa höljesmedvetenheter. Men i det fallet måste detta jag upplösas efter fysiska livets slut, och därmed är evolutionen, i betydelsen av jagets ständigt fortsatta

medvetenhetsutveckling, omöjliggjord. Håller vi fast vid evolutionen och därmed jagets odöd-
lighet, måste vi likställa jaget med det som man kallat den andliga trefalden (engelska: the
spiritual triad) eller de tre högsta principerna: det superessentiala eller 45, det essentiala eller
46 och det kausala eller 47:1-3. Men eftersom vi på nuvarande allmänna stadium i mänsk-
lighetens medvetenhetsutveckling sällan är jagmedvetna ens kausalt, måste vi därav dra
slutsatsen att vi egentligen saknar jagmedvetenhet.

¹¹Den lösning av detta problem, som den traditionella esoteriken lämnat, utgår från läran
om existensen av två olika jag hos människan: högre jaget (45, 46, 47:1-3) och lägre jaget
(47:4-7, 48, 49:1-4). Högre jaget beskrivs såsom ett självständigt väsen med övermänsklig
medvetenhetskapacitet: ”allvetande och allsmäktigt i människans världar”, ”fritt från karma”
etc. Högre jaget sägs skicka en ”stråle av sig självt” ner i det lägre jaget för att vinna erfaren-
heter i dettas världar. Allvetenheten har alltså något att lära i livsokunnighetens världar! Sam-
tidigt sägs lägre jaget – det som vi människor ändå måste förknippa med ”jag” – ha till främ-
sta uppgift att upprätta kontakt med högre jaget och komma under dess inflytande.

¹²Frånsett de nämnda orimligheterna visar det sig även att denna lära är oförenlig med hylo-
zoikens evolutionslära. Ty vad skulle en människas liv i det fysiska, emotionala och mentala,
hennes medvetenhet, erfarenheter, mödosamma arbete i dessa världar, alls ha för en mening,
om hon redan ägde ett annat jag, ett högre jag, som är självmedvetet, allvetande, allsmäktigt
osv. i övermänskliga världar? Och hur kan det jaget finnas på sin höga nivå? Endast två alter-
nativ synes möjliga: (1) Antingen är det högre jaget resultatet av en utvecklingsprocess; (2)
eller har det högre jaget inte utvecklats ur något lägre utan har alltid och ”från begynnelsen”
funnits på sin höga nivå. Väljer vi alternativ (2), blir den enda möjliga förklaringen något
liknande den gammaltestamentliga skapelseberättelsen, där en allsmäktig gud i begynnelsen
skapar de olika klasserna av högre och lägre väsen och därvid ger dem de slag av medveten-
het de allt framgent skall ha. Detta alternativ går inte att förena med evolutionen och måste vi
därför eliminera. Alternativ (1) är däremot förenligt med evolutionen. Men väljer vi detta,
måste vi dra slutsatsen att det som nu är högre jaget har utvecklats successivt genom alla
lägre stadier i evolutionen. Och då har högre jaget en gång varit ett dylikt lägre jag, som vi
nyss talade om, antingen i den mänskliga evolutionen eller tillhörande någon med den mänsk-
liga parallell evolution. Och om det som nu är högre jaget en gång varit ett lägre jag, är det ju
ytterst sannolikt, för att inte säga enligt evolutionens logik tvingande, att det som nu är lägre
jaget en gång i framtiden självt blir ett högre jag. Men då måste vi dra slutsatsen att det i
själva verket rör sig om två individer, som kommit olika långt i evolutionen, så att det är all-
deles oegentligt att hänföra det högre jaget till människan, kalla det ”människans högre jag”,
”vårt högre jag”, ”människans själ”, ”människans andliga jag” eller dylikt.

¹³Hylozoikens lösning av detta problem är den enklast tänkbara. Det som vi kallar jaget hos
människan är en uratom, en monad, som i evolutionen av sin medvetenhet har nått den nivå,
där människan normalt har sin dagsmedvetenhet (emotional och mental medvetenhet).

¹⁴Eftersom ”död” är upplösning av sammansatta former i sina beståndsdelar (även atomer
upplöses, nämligen atomer av lägre slag i atomer av högre slag), kan monaden såsom varande
osammansatt inte dö på detta sätt. Monaderna är de enda odödliga i kosmos.

¹⁵Monaderna kan uppfatta olika världars medvetenhet och materia, verka i deras verklighet
genom att ingå i höljen av dessa världars materia och därvid aktivera höljenas passiva med-
vetenhet. Med denna aktiverade medvetenhet identifierar sig monaden såsom sitt ”jag”.

¹⁶Monaderna uppfattar potentiellt den passiva medvetenheten i alla högre världar, eftersom
denna medvetenhet tillhör de olika atomslagen och dessa i sista hand består av sådana ur-
atomer – monader – som har passiv medvetenhet. All medvetenhet är medvetenhet hos
monader, aktivt eller passivt (inaktivt) medvetna monader.

¹⁷Aktivt självmedveten är dock monaden endast i de medvetenhetsslag som den genom
evolutionen hittills förmått aktivera. Detta gäller givetvis även monaden i människariket, det

mänskliga jaget.

¹⁸Det mänskliga jagets, människomonadens, högsta hölje är kausalhöljet. Detta hölje blir ett självmedvetet väsen, när monaden i slutet av vistelsen i människoriket, på idealitetsstadiet, aktiverar kausalhöljets centrum och ingår i detta. Dessförinnan aktiveras kausalhöljet sporadiskt av människomonaden, när denna är självmedveten, eller av en självmedveten monad tillhörande parallella devaevolutionen. I övrigt är kausalhöljet enbart en robot, bestående av atomer och molekyler med passiv medvetenhet. I kausalhöljet lagras kvintessensen av monadens alla livs-erfarenheter under vistelsen i människoriket. Momentan kontakt med denna oerhörda erfarenhetsbank måste riktigt nog te sig som kontakt med ett ”högre jag”.

¹⁹Hylozoikens monadlära ger ensam lösningen på *problemet om jagets odödlighet*. Detta har ibland formulerats såsom ”själens” eller ”andens” odödlighet. ”Själen”, det vill säga kausalhöljet, är dock inte odödlig, ty den upplöses i samband med att monaden definitivt lämnar människoriket och övergår till femte naturriket. Inte heller ”anden” är odödlig, ty vad som menas därmed är andrajagets 45-materiehölje, och detta upplöses senast vid monadens övergång till sjunde naturriket eller första kosmiska riket (världarna 36–42). Men hur överlever jaget, den bestående individualiteten, dessa upplösningar? Om det individuella jaget, självmedvetenheten, självidentiteten, förmimmelsen av den egna närvaron, ”jag finns till”, inte har något materiellt underlag, som avgränsar det mot den övriga tillvaron, alla andra individer, måste det upplösas, när höljet upplöses, och sammansmälta med allt, således gå förlorat såsom ett individuellt jag med självidentitet. Och ett dylikt ”nirvana” är ju mycket riktigt vad den exoteriska panteismen, okunnig om monaderna, lär. Men ”jagets sammansmältning med världssjälen” vore slutet för jagets evolution. Endast en ouplöslig uratom kan vara ett alltid bestående materiellt underlag för jagmedvetenheten. Dessutom: eftersom monaden är en atom av högsta slag i kosmos, finns i kosmos ingen begränsning för dess medvetenhetsexpansion; den kan utsträcka sin medvetenhet bortom alla de höljen som den efter vartannat måste överge. Ifall vi identifierar jaget med *något som helst hölje*, måste vi samtidigt acceptera att ingen evolution utöver detta höljes kapacitet är möjlig.

²⁰Detta för oss över till nästa problem, som pytagoreiska monadläran löser: *gud immanent och gud transcendent*. I esoteriken och även i newagemystiken gäller för ett axiom att ”allt är till sitt väsen gudomligt”. Monadläran ger den enklaste förklaringen av detta. Allt är till sitt väsen gudomligt, ty allt i alla världar är materia, som består av atomer och i sista hand av oförstörbara uratomer. Var och en av dessa uratomer–monader äger medvetenhet, alltid i *någon* grad, om så ännu endast potentiell. Eftersom minnet är oförstörbart, kan monaderna i längden inte undgå att samla erfarenheter och därmed utvecklas i medvetenhet och förmåga. Medvetenhetsutvecklingen hos ett oförstörbart jag måste med tiden nå allt högre stadier ända till det högsta – kosmisk allvetenhet och allmakt. De monader, som redan nått till detta högsta stadium, är ”gud transcendent”. De monader, som alltjämt är på väg dit – alla på alla stadier –, är ”gud immanent”.

²¹Det tredje problemet rör *världarna i kosmos* (1–49). I esoteriken har man lärt existensen av en osynlig tillvaro, lika objektiv efter sina förutsättningar som den synliga efter sina. Man har vidare lärt att den osynliga verkligheten är uppdelad i flera olika tillstånd. Dessa har mystiken ensidigt betraktat som enbart medvetenhetsnivåer, såsom ”andliga” i motsats till det synliga såsom ”materiellt”, medan hylozoiken givit den allsidiga beskrivningen och klargjort att detta ”andliga” har såväl en materieaspekt som en rörelseaspekt.

²²Problemet rör hur man skall förklara å ena sidan faktum att varje värld har sitt eget, mot övriga världar totalt olika och egenartade slag av materia, medvetenhet, rörelse (vibrations-serier, vilja), rums- och tidsuppfattning; å andra sidan faktum att alla världarna bildar en sammanhållen enhet, kosmos. Denna enhet framgår tydligast i att de medvetenhetsslag, som hör till de allt högre världarna, omfattar och omsluter alla de lägre slagen.

²³Problemet löses med förklaringen att alla världarna i kosmos i likhet med fysiska världen

är materiella och av atomisk beskaffenhet. Varje värld är uppbyggd av sina egna atomer, olika alla andra. Medvetenheten och rörelsen begränsas i sina möjligheter och uttryckssätt alltid av den materia som är dessa båda aspekters nödvändiga underlag. Ju grövre, massivare atomer, desto trögare rörelse, långsammare vibrationer och desto dunklare, mer mekanisk medvetenhet. Ju finare atomer, desto snabbare, intensivare är vibrationerna och desto klarare, mer ändamålsenlig medvetenhet kan utvecklas i atomerna.

²⁴Varje atom av ett visst slag består av ett bestämt antal atomer av närmast högre slag, var och en av dessa atomer i sin tur av ett antal atomer av det ännu högre slaget i serien etc. i riktning mot uratomerna. Detta innebär givetvis, att varje atomslag innehåller samtliga högre slag eller, annorlunda uttryckt, att högre atomer genomtränger samtliga lägre och att monaderna därmed genomtränger och bygger upp all materia i kosmos. Därigenom har alla atomslagen ett inre sammanhang med varandra. Energier tillhöriga ett högre atomslag påverkar alla lägre. Atomer av samma atomslag har samma slags medvetenhet och bildar från medvetenhets-synpunkt ett kollektiv med gemensam medvetenhet. Detta kollektiv innesluter i sig också samtliga lägre atomslags kollektivmedvetenheter, eftersom lägre slags atomer består av idel högre slags atomer. Däremot kan den lägre medvetenheten inte uppfatta den högre, ett faktum som vi alla kan inse när vi konstaterar att vi med sinnesförmimmelser (49) som syn, hörsel, känsel etc. inte kan uppfatta begär och känslor (48) eller tankar (47) och inte med begär och känslor kan uppfatta tankar, medan vi däremot med begär och känslor kan uppfatta sinnesförmimmelser, så att vi kan till exempel sortera dem i behagliga och obehagliga; och med tankar kan vi uppfatta (förstå, bedöma) såväl begär och känslor som sinnesförmimmelser.

²⁵Det fjärde problemet rör *kosmos' uppkomst*, det ursprungliga forandet av atomslagen etc. Teologin löser bekvämt frågan med hänvisning till en allsmäktig och evig gud. Den möjligheten har inte hylozoiken, då den ju inte medger existensen av andra gudar än sådana monader, som nått de olika kosmiska gudomsrikena, och i synnerhet det sjunde eller högsta gudomsriket (1–7), efter att ha genomgått alla föregående, lägre stadier i manifestationsprocessen, innefattande involutionen, evolutionen och expansionen. Vår kosmos har existerat så länge att monader redan hunnit göra detta och därunder göra kosmos till en fulländad organisation. Men hur var det i början av kosmos' tillvaro? Var alla dessa monader då lika omedvetna som de, vilka i denna stund uppstår i urmaterien? Hur kan en anhopning av uratomer någonsin bilda de sammansatta atomslag och former som är ändamålsenliga för medvetenhetens utveckling? Problemet vore svårlöst, om det funnes endast en kosmos i universum. Men det finns oräkneliga kosmiska klot, och det har alltid funnits oräkneliga. De finns alltså samtidigt och överallt i universum, och det finns sådana på alla stadier av manifestation från nyligen påbörjade till fullt utbyggda och under avveckling varande. De monader, som nått högsta (sjunde) gudomsriket i sin kosmos, bildar kollektiv, som fyller funktionen av högsta lagvaktare, evolutionsövervakare och materieformare för detta klots vidkommande. Efter hand som yngre monader når upp till högsta riket (1–7) frigöres dessa äldre för andra uppgifter. De kan, om de så vill, utträda ur sin kosmos i kollektiv formation för att någonstans i urmateriens oändliga förråd av omedvetna uratomer bygga en ny kosmos, därmed beredande oräkneliga monader livsupplevelsens tillfälle. De har själva en gång i ett oerhört avlägset förflutet fått denna livets gåva genom andra kosmosbyggare, och nu för de stafetten vidare. Så fortsättes det utan början och utan slut. Kosmosbyggarna skapar alltså inte monaderna – denna högsta allmakt är förbehållen den evigt medvetlösa, ”blinda” dynamis – men bereder dem inträde i en kosmos, sätter dem samman till de 48 lägre atomslagen. Tack vare kosmosbyggarna får alltså kosmos redan från första början den högsta grad av ändamålsenlighet som är möjlig med dess – förutom kosmosbyggarna själva – ännu endast potentiellt medvetna uratomer.

LA 2016-04-06.